

Boldogházi HÍREK

Jászboldogháza Község
időszakos lapja

**POLGÁRMESTERI
HIVATAL**
5144 Jászboldogháza
Rákóczi u. 27.
Tel.: 06 (57) 460-023
faluujsg@jaszboldoghaza.hu
www.jaszboldoghaza.hu

2012. JÚLIUS

13. ÉVFOLYAM

3. SZÁM

250 Ft

CIVIL NAP

Fotók: Babinyecz J.

„Az emberi természet lényege abban a sok ezernyi kis jötttben gyökerezik,
amelyek meghatározzák mindennapjainkat.”

Stephen Jay Gould

A TARTALOMBÓL

Polgármesteri tájékoztató
Faluszépitők hírei
Az óvoda története

2. old.
6-8. old.
13-15. old.

LEADER pályázatokról
Születésnap
Hagyományok

25. old
28-29. old
30. old

Polgármesteri tájékoztató

- ◆ Az utolsó soros Képviselőtestületi ülés április 23-án volt. Az azóta eltelt időben 8 településsel együtt a Jászsági Ivóvízminőség-javító Társulási ülésen több alkalommal vettem részt. Kiválasztásra került az a cég, aki a közbeszerzési eljárást lebonyolítja majd. Csúszik a projekt megvalósítási ideje. A Belügyminisztérium felé az önerő alap 100 %-os támogatására benyújtott pályázat is támogatást nyert. Az önerőt az önkormányzatoknak meg kell előlegezni, mivel a megvalósítás után kapjuk meg a pályázati támogatást. Az önerő teljesítésének az ütemezését a 8 településnek ki kell dolgozni.
- ◆ Május 23-án Hevesen került sor a szeméttelp rekultivációjával kapcsolatos ülésre, melyen megkezdődik a munkaterületek átadása. A szerződések aláírása után sajtótájékoztatóra kerül majd sor. A pályázatban lévő ütemezések szerint folynak majd a munkálatok. Az idén még nem valósul meg a településünkön a rekultiváció, előre láthatólag majd a jövő évben.
- ◆ Nagyon sok panasz érkezik a település lakóitól a rókák elszaporodásával kapcsolatosan. Sok kárt okoznak a lakosok baromfiállományában. A falu közepén is megjelennek. Felvettük a kapcsolatot a Vadásztársasággal, folyamatosan vizsgálják, figyelik a jelzett területeken, és a rókák kilövésre kerülnek. Veszett állat még nem volt, negatív vizsgálati eredmények voltak.
- ◆ Május 1-jén nem volt rendezvény a községben, mert májusban június 2-ig minden hétfőgén lesz rendezvény a településen. Május második hétfőgén a Strandfürdő területén már sikeresen lebonyolításra került a Jászboldogházi Motoros Klub Egyesület szervezésében rendezett motoros találkozó.
- ◆ A Gyermekétkeztetési Alapítvány támogatásával az Európai Unió pályázat keretében élelmiszer csomag kiosztására került sor május 16-án. Ezen alkalommal kakaó ital került szétosztásra, elsősorban gyermekek és szociálisan rászorult idősök, családok kapták, összesen 230 fő.
- ◆ Május 12-én részt vettem a Városszépítő Egyesület szervezésében megrendezett XXIII. Jász Bálon Jászberényben. A szervezők kérték, hogy a jászsági polgármesterek menjenek el. A bálon 9 polgármester volt jelen. Eddig mindig az egyesület szervezte meg a bált, de most szó volt arról, hogy a Jász Világtalálkozóhoz hasonlóan, mindig más település szervezésében kerüljön megtartásra a bál.
- ◆ A Közmunkaprogramon belül a téli program május 31-vel véget ér. A héten újabb pályázatot kívánunk benyújtani, napi 6 órában 10 fő foglalkoztatására. Járdaeépítéshez az anyagköltségre tervezett összeg elfogyott. Nagyon rossz állapotban vannak a járdák, ezért meg kell vizsgálnunk, hogy az önkormányzat költségvetéséből mennyit tudunk erre fordítani, hogy folytatódjon tovább a felújítás. A motoros találkozó megrendezése előtt 5 tonna aszfaltot használtunk el az utcák kátyúzásához, majd ezt folytatjuk tovább.
- ◆ Sebestyén László vállalkozó az üzlet előtt lévő padka aszfaltozását kérte az önkormányzattól, mert a csapadékvíz elvezetés nem volt megoldott. Ezzel kapcsolatosan lakossági bejelentés is történt. Az aszfaltozást az önkormányzat elvégezte, és a megállapodásnak megfelelően a vállalkozó részére kiszámlázásra került.
- ◆ A Közép-Tisza Vidéki Vízügyi Igazgatóságtól a tápiói híd helyreállítására megkaptuk a hozzájáruló nyilatkozatot. A Magyar Nemzeti Vagyonkezelő Zrt.-vel kötött megállapodás alapján május végéig kellett elszállítani a térítésmentesen kapott hídemeleket és tartozékait Szécsényből, a tárolás helyszínéről. A helyreállításhoz szükséges előkészítő betonozási munkálatok még nincsenek készen, így a gát külső oldalára kerülnek lerakásra a hídemelek. A hídemelek őrzéséhez szeretnénk igénybe venni a Polgárőrség segítségét.
- ◆ A június 2-án megrendezésre került a Civil nap. A rendezvényre a LEADER pályázati támogatást kaptunk, mely pályázatot a május 26-án a Bartal tanyán megrendezésre kerülő „Hagyományok Hétfőgége” program megrendezésével együtt a Jászföld Hagyományörző Egyesülettel közösen adtuk be. A pályázatban szereplő 80 fős nyári gyermektábor sajnos nem kapott támogatást.

Szűcs Lajos
polgármester

Kedves Boldogházi Lakosok!

Június elején második alkalommal került megrendezésre a Strand nyitására igazított Civil nap. Örülök annak, hogy ebben az évben minden civil szervezet képviseltette magát a rendezvényen, és a programok szervezésében is részt vettek. Köszönöm Mindnyájuknak, hogy szervezeteik programjait és beruházásait úgy szervezik, hogy ehhez a naphoz igazodjon, és összehangolva egy sikeres rendezvény szerveződjön. Az

összefogás erejét bizonyította, mikor a megbeszélésen 10-12 fő vett részt, erejéhez mérten mindenki kivette a részét a munkából. S mindnyájan nagyon örültünk, hogy megúsztuk eső nélkül, és minden tervezett programot meg tudtuk valósítani. Köszönöm továbbá intézményeink dolgozóinak, hogy „egy emberként” segítettek a rendezvény szervezésében az önkormányzat részéről.

Fotó: Babinyecz J.

Strandfürdő

Kedves Lakosság!

Ezúton is biztatok mindenkit, vegye igénybe strandunkat! Nagy öröm számomra, hogy közel 10 éves próbálkozást követően 2010-ben sikerült felújítva újra megnyitni. Az önkormányzatnak erejéhez mérten nagy erőfeszítésbe került a felújítás. Örülök, hogy a számok alapján évről évre nő a látogatottság, sokan visszaszoknak. Lehetőségeink szerint próbáljuk a jövőben a kínálatot bővíteni, és önkormányzati működtetésben elfogadható árakat tartani. Használják ki, hogy ilyen lehetőség van a településen, hiszen akkor érezzük igazán a magunkénak, ha előnyeit is tudjuk élvezni!

Szűcs Lajos polgármester

FELHÍVÁS PARLAGFŰ IRTÁSSAL KAPCSOLATBAN

Az ürömlevelű parlagfű Észak-Amerikából került az 1920-as években Magyarországra. Napjainkra már az ország egész területén elterjedt. Körülbelül 700 000 ha erősen fertőzött parlagfűvel, a gyomos területek jelentős részét a tarló és a kapás kultúrák teszik ki. Jelentős kárt okoz a mezőgazdaságban, és pollenjétől közel 2,5 millió ember szenved.

Az egészséghez való alapjog és az egészséges környezet biztosítása érdekében közös cél, hogy a parlagfű felszaporodását és terjedését allergén pollentermelése miatt megakadályozzuk. Mindez törvényi szintű rendelkezésként az élelmiszerláncról és hatósági felügyeletéről szóló 2008. évi XLVI. törvényben került előírásra, a földtulajdonosok és földhasználók számára egyaránt.

A törvény rendelkezései alapján a földhasználó köteles az adott év június 30. napjáig az ingatlanon a parlagfű virágbimbójának kialakulását megakadályozni, és ezt követően ezt az állapotot a vegetációs időszak végéig folyamatosan fenntartani.

A parlagfű elleni védekezési kötelezettség

elmulasztása esetén a földhasználót növényvédelmi bírsággal kell sújtani.

A parlagfű elleni védekezés elmulasztása esetén külterületen a megyei kormányhivatal növény- és talajvédelmi igazgatósága, belterületen a jegyző rendeli el a közérdekű védekezést, amelynek költségét a földhasználó ill. a tulajdonos köteles megtéríteni.

Helyszíni ellenőrzést saját kezdeményezésre vagy bejelentés alapján külterületen az ingatlanügyi hatóság, belterületen a jegyző végez.

Kérem a Tisztelt Lakosságot, fokozottan ügyeljenek arra, hogy környezetükben a parlagfű virágzását irtással akadályozzák, ugyanis a parlagfű mentesítés elmulasztása esetén alkalmazható szankciókon túl sajnos egyre többen vannak azok, akiknél agresszív tüneteket okoz a pollen-allergia!

*dr. Kovács Kornél
helyettes jegyző*

Úrnapja

Úrnapja, hivatalos elnevezéssel Krisztus Szent Teste és Vére ünnepe a XIV. századra virradóra terjedt el az Egyházban. Az erről szóló pápai rendelkezés 1312-ben készült el.

Feljegyzések szerint 1263-ban egy Rómába tartó cseh pap utazott át Bolsena városán. A prágai Péterként emlegetett papot, miközben szentmisét mutatott be, kétségek gyötörték afelől, hogy az ostya valóban Krisztus testévé változik-e? Az átváltoztatás pillanatában a prágai pap megdöbbenve vette észre, hogy az átváltoztatott és megtört ostyából vércseppek hullottak az oltárra, sőt még a márványpadló néhány köve is véres lett. A bolsenai hívek a bevérzett oltárkendőt körmenetben vitték IV. Orbán pápához, aki éppen a közeli Orvietóban tartózkodott. A pápa, miután 1264. augusztus 11-én meggyőződött a történet hitelességéről, szeptember 8-ai dátummal bullát adott ki, amellyel elrendelte „Corpus Domini”, Úrnapja ünnepét. A pápa ugyanakkor megbízta Aquinói szent Tamást, hogy az ünnep számára saját liturgikus szövegeket szerkesszen. Így írta meg az Angyali Mester a nap csodálatos *Lauda Sion* kezdetű szekvenciáját. Babits Mihály és Sik Sándor fordításában a fennkölt vers első szakasza így hangzik: „Dicsérd Sion Megváltódat, vezéredet, pártfogódat áldja hangos éneked. Nagy titokról szól az ének, élet élő kútfejeknek, a Kenyérnek hódolunk.”

A XII. században elterjedt Berengartours-i kanonok (†1088) tagadta Krisztus jelenlétét a kenyér és bor színében, és csak jelképes jelenlétet vallott. Az Egyház felszólította, hogy vonja vissza téves tanítását. Bár többször letette az igaz hitvallást, ezt minden alkalommal visszavonta. Ebben a légkörben nagy jelentősége volt annak a magánkinyilatkoztatásnak, amelyben Szent Julianna ágostonrendi szerzetesnővér részesült. Az Üdvözítő azt a szándékát közölte vele, hogy a Szentháromság vasárnapját követő csütörtökön külön ünnepe legyen Krisztus Testének és Vérenek. Ő ezt 21 év múlva mondta el lelkiatyjának, és csak 37 év múlva, 1246-ban ünnepelték meg először Úrnapját Lüttich városában.

Magyarországon Karácsony, Újév és Nagyboldogasszony kivételével a hétköznapra eső ünnepeket vasárnap tartjuk meg, hogy a munka miatt a híveknek ne kelljen elmaradniuk a szentmiséről. Ezért Vízkereszt, Mennybemenetel és Úrnapja is a legtöbb helyen csütörtökön van, mi vasárnap tartjuk.

Úrnapja ünnepéhez később kapcsolódott körmenet is. Először csak kehelyben, illetve áldoztatókehelyben vitték az Oltáriszentséget, később már szentségtartót készítettek különleges díszítésekkel. A barokk korban erősödött meg a körmenetek hagyománya, amely mind a mai napig megmaradt. vitte díszes baldachin alatt. Minthogy úrnapja idejére már teljes virágdíszbe öltözik a tavaszi, kora nyári természet, az úrnap körmenettel összekapcsolódott a virágszönyegek, virágsátrak, virágokkal díszített oltárok képe. A szokásoknak megfelelően az oltárok fölé lombátrát emelnek, és virágszirmokat szórnak a földre, virágszönyeggel (egyes helyeken széna és illatos füvek „szöttesével”), díszítésre szolgáló zöld ágakkal kijelölve az Oltáriszentség útját. Az Úr titokzatos testét talpas szentségtartóban hordozzák körül, s abban teszik ki ünnepélyes szentségimádásra is.

A négy világtáj felé adott áldás mára szimbolikus jellegűvé vált; régebben gyakorlati rendeltetése is volt: az embernek, földnek, a zsendülő természetnek megáldása. Magyarországon általános szokás volt, hogy az Oltáriszentséggel körüljárták a falut, a földeket, hogy az Úr megoltalmazza a tavaszi vetést, távol tartsa a természeti csapásokat, s hogy bőséges termés járjon a nyomában. Ezekből az Oltáriszentséggel történő áldáskérő körmenetekből is indítást kapott az úrnap processzió.

Az első adatok magyarországi megünnepléséről 1292-ből és 1299-ből valók. Ma is nagyon fontos, hogy kifejezzük örömmünket és hálánkat, hogy Isten az Eukarisztában „testközelen” van hozzánk, és nap mint nap feláldozza magát értünk.

*Csergő Ervin
plébános*

Új kenyér ünnepe a Tájház udvarán

Községünk tájháza a Civil nap alkalmával egy boldogházáról elszármazott amatőr festő, Baranyi Anna munkáiból készült kiállításnak adott otthont. A tájházon ez alkalomra az önkormányzat közmunkásai kisebb állagmegóvó felújítást végeztek (meszelés, nagykapu csere, melléképület tatarozás, kerítéskészítés). Kiszedésre kerültek a nagy akácfa, mivel vihar esetén már veszélyeztették az épület épségét. Elkészült és lefestésre került a szomszéd felőli kerítés is. Minden munkát szívből köszönünk. A tájház éves nagytakarítását, udvarrendezését, parkosítását az Ezüstkor Nyugdíjasok és Magányosok Egyesületének tagjai végzik évről évre. Külön köszönjük azt a sok-sok virágpalántát, amivel a tájház szépítéséhez hozzájárultak.

A Boldogházi Hírek előző számában már felhívást adtunk közre, hogy töltsük meg étellel a tájház udvarát. Szeretnénk, ha ez meg is valósulna. Hagyományteremtő jelleggel 2012. augusztus 20-án első királyunk Szent István tisztelete mellett az új kenyér megszületését megünnepeljük. A tájház udvara adna otthont azoknak a kézműveseknek, akik régi mesterségüket jelenleg is gyakorolják, és termékeiket kiállítanák, és esetleg árusítanák is. Megferme egymás mellett a kovács, a fafára-

gő, a csipkeverő, a seprűkötő, az égetett tortakészítő, kosárfőző, kézimunkázó (hímző, horgoló) stb.

Külön kérjük háziasszonyainkat, hogy süssék meg kedvenc süteményüket, akár a nemrég megjelent Jász ízek könyvében megjelent régi recept alapján, és nevezési díjként hozzanak el a rendezvényre egy tányérral. A benevezők valamennyien sorszámot kapnak, és a sorszám alapján az elhelyezett ajándékokból részesülnek. A süteményt a nap végén a közönség fogja elfogyasztani.

Szeretnénk, ha augusztus 20-án egy igazi családi délutánt tölthetnénk el a tájház udvarán. Ez alkalommal készülünk kultúrműsorral, táncsoportok, énekkar fellépéseivel, szavallattal. Kellő érdeklődő gyermek részére játékos vetélkedővel (kötéshúzás, zsákba futás, régi tárgyak felismerése, stb). Késő délutáni órákban Fazekas Rozika szórakoztatja majd a közönséget. Esti órákra táncbázzal, zsíros kenyér partival és hűsítővel invitáljuk a résztvevőket. A rendezvény megtartásához szívesen fogadunk felajánlásokat is.

*Ezüstkor Nyugdíjasok és Magányosok Egyesület
és Faluvédő és Szépitő Egyesület vezetősége*

Hírek a kapitányokról

Ez év április 14-én Jászapáti volt a Szent Korona és a koronázási ékszerek hiteles másolata. A Szent Korona tiszteletének megadása a jászapáti templomban volt, ahol köszöntőt mondott Kladiva Imre esperes plébános, majd különböző műsorszámok következtek, melyet a Jászapáti Egyházi Kórus adott elő. A Szent Koronáról Bakos Batu a Szentkorona Lovagrendjének vezetője tartott előadást a korona eredetéről és a rajtalévő szimbólumokról elég részletesen. Majd méltatta jelentőségét, ami hozzánk köti, miáltal a mai napig a magyar államiság egyik legfőbb jelképe, mely végigkísérte a magyar történelmet I. Istvántól (Szent Istvántól) napjainkig. Az előadás után a Szent Kokonát közlőről meg lehetett tekinteni, és a Szent Korona Lovagrend vezetőjétől lehetett kérdezni, ha valakinek kérdése merült fel. Az előadás nagyon érdekes, tartalmas volt, és sok új dolgot tudtunk meg a Szent Koronáról.

Május 6-án Jászberény város központjában álló Jász Emlékműnél –melyet a jászvári települések állítottak– a redemptió 267. évfordulóját ünnepeltük. Az ünnepséget a Városvédő és Szépitő Egyesület és Jászberény Önkormányzata közösen rendezte. Bolla János jövődi jászkapitány köszöntötte a megjelenteket, majd a Jászvári Hagyományörző Egylet, a Jászvári Népi Együttes, a Barkóczy Gyermek

Táncegyüttes és a Jász Lovas Bandérium tagjainak a műsorát tekinthették meg az ünneplők, mely az önmegváltásról és az utána következő történelmi korszakról szolt. A Városvédő és Szépitő Egyesület 2001-től rendezi meg a redemptióra, az önmegváltásra való emlékező ünnepséget, melynek helyszíne 2005-től Jászberény főterén felállított Jász Emlékmű. Az idei évben a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Önkormányzat május 6-át Jászkun Emléknappá nyilvánította. Az ünnepi műsort a hagyományörzők és a táncosok szolgáltatták. Az általuk előadott életképekből kiderült, hogyan éltek itt a XVII. században az emberek. Sanyargatta őket a hatalom, de a szabadságukról akkor sem akartak lemondani. Támogatói voltak a Rákóczi fejedelemnek, s az elbukott szabadságharc után is vissza kívánták állítani szabadságukat. Összefogásukat végül siker koronázta, 1745-ben 11 jász település összeadta a megváltáshoz szükséges –nem kevés pénzt. Az előadott jelenetek, a zene és a tánc méltán aratott nagy sikert a jelenlevők előtt. Az ünnepség végén a települések képviselői –köztük mi boldogházaiak– Szűcs Lajos polgármester, Főzer Tibor és én– és számos jászberényi egyesület képviselői helyezték el a Jász Emlékműnél a tisztelet és az emlékezés koszorúit.

Nagy Albert
jászkapitány

A Polgárőr Egyesület

Az utolsó ellenőrzés

Utolsó ellenőrzéssel kezdődött. Csend volt a községben, egy – két kocsi suhant el mellettünk csupán. Hajnal egy óra körül volt, ezért arra gondoltunk, ha már ilyen csend van, egy utolsó ellenőrzést végzünk, a szolgálatot letesszük, és hazatérünk pihenni.

Ahogy a Vasút útról kikanyarodtunk, és a Tompa M. út sarkához értünk, a távolban két gépkocsit pillantottunk meg az Alkotmány út végén. Jól belátható útszakasz, az idő is kedvezett, bár a délutáni vihar sok esőt hagyott maga után. Ismerve a boldogházi földet, kis eső után is meggondolandó a földúton végigmenni. Megszólint a kolléga, Bozsik Antal „úgy néz ki, hogy nem megyünk haza!” Így is történt.

Ahogy közelebb értünk, akkor láttuk, hogy két kocsival vannak, hiszen az egyik kocsiból kiszálltak, és egy kis tehergépkocsi platójára ugrottak fel, de elég gyorsan, ugyanis észrevettek bennünket. Elindultak a tsz melletti úton befelé, ahol istállók, tanyák vannak és a gazdák állatai.

Előtte való napokban egyik helyről 4 birkát, a másik hely-

ről szarvasmarhákat vittek el ismeretlenek. A kis tehergépkocsit követni kezdtük a szolgálati kocsit lámpáit leoltva, de így is észrevettek bennünket. Míg tartott a kövesút, követtük őket, sajnos a földúton már nem tudtunk tovább menni, a délutáni vihar miatt. Értesítettük a településőrt, (ekkor még volt a községben), hogy mi történt, és segítségét kértük, hogy terepjáróval jöjjön a helyszínre. A rendőrségnek is telefonáltunk, a polgárőrség vezetőjét, Joó Kovács Balázst is megkerestük telefonon, sőt az egyik tanya tulajdonosát is, akik rövid időn belül meg is érkeztek. Két tanya volt veszályban, ahol az állatok magukra hagyva vannak éjjel.

A kis teherkocsi és személyzete után megindult a keresés. Volt, ki gyalog ment, volt ki a terepjáróval. Én a tsz bejárójánál őriztem a járműveket, amiket elhagytak. Már 2 óra elmúlt, a köd kezdett leszállni, de még jól el lehetett látni. Az egyik tanyában bent járt a kocsi, de nem járt sikerrel, mi viszont hajnal 4-kor igen, mert már elmehettünk haza.

Simon Ottóné
polgárőr

Szomorú kötelesség

Hajas Antal Alattyán községben volt a helyi polgárőrség elnöke. Az egyesületet lekiismeretesen vezette, kollégái szerették. Nemrég szív-műtéten esett át, azonban május végén a szíve feladta és örökre megpihent –59 éves volt.

A temetésen tiszteletét adta Jászboldogháza Polgárőr egyesülettől Joó-Kovács Balázs, Vadkerti Tivadar, Simon Ottó és Simon Ottóné.

Simon Ottóné
polgárőr

Tisztelt Boldogházi Lakosok!

Elérkezett az elsőkörös Jász Világtalálkozó az utolsó állomásához. 2012-ben a rendezvény megtartására június 6-án és 7-én Jászfelsőszentgyörgyön kerül sor. 7-én (szombaton) községünk is képviselteti magát a rendezvényen (szentmise, felvonulás, Jászkapitány választás), és délután a hagyományörző csoportok fellépésén is, ahol Jászboldogházáról az Árvalányhaj tánc-csoport és a Csillagvirág kórus fog szerepelni. A Tisztelt Lakosok közül, aki szeretne ezen a rendezvényen részt venni, autóbusszal közösen utazni a helyszínre, annak várom a jelentkezését a 06-57/460-226-os telefonon 18 óra után vagy személyesen július 3-ig.

Tisztelettel: Orczi Imréné
Széchenyi u. 18.

Felhívás!

Tisztelettel értesítjük községünk lakosságát, hogy a Hármas kerületek (Jászság, Nagykunság, Kiskunság) aratóversenyére 2012. július 14-én (szombaton) Jászberényben kerül sor. A hagyományörző megmérettetésre községünk is benevez arató csapatával. Kérjük a lakosságot, hogy aki szeretne részt venni, aratócsa-

patunknak szurkolni, és közös autóbusszal utazni a helyszínre, az jelentkezzen a 06-57/460-226-os telefonon 18 óra után vagy személyesen július 10-ig.

Tisztelettel: Orczi Imréné
Széchenyi u. 18.

Faluvédő és Szépítő Egyesület Gyógyszertári parkavató ünnepség

Szeretettel köszöntök minden kedves jelenlevőt

A Faluvédő és Szépítő Egyesület a gyógyszertári park avatására hívta meg Önöket, de engedjék meg, hogy elsőként mondjak pár mondatot a gyógyszertárról, hiszen minden település életében fontos szerepe van ennek az intézmény-

nek.

A gyógyszertárunk már évtizedek óta szolgálja Jászboldogháza és a környék lakóinak egészségét.

Az egészségügyi alapellátás fontos része a gyógyszerellátás. Az itt dolgozók kezdetektől fogva arra törekedtek, hogy magas szakmai színvonalon szolgálják ki a hozzájuk fordulókat.

Gyógyszertárunk 1974-ben épült.

Annak idején nagy vívmány volt, hogy községünknek önálló gyógyszertára lehetett, hiszen az 1970-es években az 5 ezer fő alatti településeken nem engedélyezték gyógyszertár építését,- ahogy az egykori tanácselnök asszonytól Bazsó Miklósné Ica nénitől megtudtam.

Az Ő közbenjárásával, községünk gyógyszertára 180 ezer forintból és a lakosság jelentős társadalmi munkájával épült fel.

Az állam semmiféle támogatást nem adott, nem akarta, hogy fejlődjön a település.

A községben élő kisiparosok vízszerezők, villanyszerelők egyéb szakemberek, mesterek, társadalmi munkában elvállalták a teendőket, a helyi termelőszövetkezet pedig minden gépi segítséget megadott az anyagszállításhoz. A jó kapcsolatot a mai napig is él a TSZ-szel.

Gyógyszertárunk első gyógyszerésze, a mindenki által szeretett és elismert *Petróczi László* gyógyszerész úr volt. Feleségével, *Klárka* nénnel itt laktak, fontos szerepet játszottak Boldogháza életében.

A gyógyszerész úr 21 évet töltött e patikában, 1995-ig dolgozott itt.

Közvetlen, barátságos embernek, nagyszerű szakembernek ismertük meg, mindenkit néven szólított, mindenkire volt egy jó szava. Volt, amikor motorkerékpárra ült, hogy beszeressen egy-egy fontos gyógyszert, sőt a betegnek ki is vitte azt.

A gyógyszerész úr halála után *Klárka* néni mindent megtett, hogy folytatódhasson a gyógyszertári ellátás községünkben. Hősiesen helytállt, mondhatni éjjel nappal a lakosság

szolgálatában dolgozott.

Azután megismertük a kedves és barátságos szolnoki gyógyszerésznőt, *Csikósné Dr. Göblyös Ágotát*, bizonyára sokan emlékeznek rá, Őt is megszerettük. Ágota néni, nyugdíjas-ként dolgozott településünkön, sajnáltuk amikor elbúcsúzott tőlünk.

Pár év óta *dr.Sándor Mária* gyógyszerész asszony látja el községünkben a gyógyszertári teendőket. Őt is megszerette a lakosság, hiszen mindent megtesz a betegek, a gyógyulni vágyók érdekében.

Köszönjük munkájukat.

Virágot kaptak a Plogármesterúrtól: az eddig gyógyszertárunkban dolgozó gyógyszerészek, Petróczi Lászlóné Klárka néni, két szál virágot kapott, egyiket a gyógyszerészúr emlékére adtuk át neki, és virággal köszöntük meg Bazsó Miklósné Ica néni egykori tanácselnök asszony munkáját is, akinek nagy szerepe volt, abban, hogy gyógyszertárunk felépülhetett.

És amiért még összejöttünk.

A Faluvédő és Szépítő Egyesület elhatározta, hogy a 2011-ben kapott önkormányzati támogatást a gyógyszertár környezetének felújítására, korszerűsítésére fogja fordítani.

Az önkormányzat segítségével és további támogatása lehetővé tette, hogy Jászboldogházán elsőként a gyógyszertárnál valósulhasson meg az akadálymentesítés.

Ezzel a mozgássérült személyek olyan segítségben részesülnek, ami hozzásegíti őket az alapvető jogaik biztosításához.

Az akadálymentesítés lehetővé teszi a község minden lakosa számára, hogy nehézség nélkül jusson be a gyógyszertárba, és válthassa ki gyógyszerét.

2011-ben a boldogházi adófizető polgárok a Faluszépítő egyesület részére személyi jövedelemadójuk 1 %-ával, 48 ezer forintot ajánlottak fel.

Ezt az összeget is felhasználtuk a parkosításhoz és az akadálymentesítéshez, így elmondhatjuk, hogy a kialakított környezetet a lakosság segítségével valósulhatott meg csak úgy, mint 1974-ben a gyógyszertár építése.

A munka elvégzésével *Darók Sándor* vállalkozót bíztuk meg, az emlékhely alapjául szolgáló mészkötömböt is Ő ajánlotta fel.

A gyógyszertári szobor és az emléktábla pedig *Nagy János* asztalos mester közismert nevén *Csiki*, munkáját dicséri, az emléktábla is az ő felajánlása.

Figyelmükbe ajánlom, a tavaly viharban megrongálódott, mostanra felújított emlékmű, megtekintését (ismert nevén harangláb) ami szintén *Csiki* alkotása, s talán nem mindenki tudja, hogy ingyen készítette a lakosság számára.

Mindkét mesternek köszönöm munkáját, további sikereket, jó egészséget kívánok nekik.

Most pedig következzen a szobor és az emléktábla leleplezése

Tisztelt Jelenlevők!

Úgy érzem, megint gazdagodott községünk, szerettünk volna maradandót, szépet létre-

hozni, mindenki öröme. Nagyon sok munkánk van ebben a kialakított környezetben, köszönöm faluszépítő társaimnak és mindazoknak, akik segítségünkre voltak, munkájukkal, támogatásukkal hozzájárultak a gyógyszertári park és az akadálymentesítés megvalósításához.

Kérjük a lakosságot, fogadják szeretettel ezt a környezetet, vigyázzanak rá.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

Szűcs Gergelyné
Faluvédő és Szépítő Egyesület elnöke

Kézműves bemutató a Civilnapon

A Faluvédő és Szépítő Egyesület, a Civilnap egyik programjaként, árusítással egybekötött kézműves bemutatót szervezett, a lakosság és minden kedves érdeklődő számára.

A kezdeményezés célja a hagyományos mesterségek bemutatása, továbbvitele.

A nyár folyamán további bemutatókat tervezünk a Tájház udvarán, ahol 1-1 mesterséggel, kézműves tevékenységgel ismertetnénk meg az érdeklődőket, akár a strandolást kiegészítő programként, a falusi turizmus színesítéséeként.

A bemutató során helyet kapott a *seprűkötés*, **Bata Feri bácsi** jóvoltából, akiről tudni kell, hogy pár évvel ezelőtt, amikor még egymást érték a lakodalmak Boldogházán, közkedvelt vőfély volt.

Juhászné Terike az *égetett tortakészítés* rejtelseibe vezetett be minket, aki nemrég ragyogó eredményt ért el, aranyérmes lett egy Szolnokon megrendezett versenyen, talán eddig legszebbre sikerült, égetett tortájával.

Fülöp Sanyi bácsi hosszú évek óta foglalkozik *fafaragással*, szép munkáit láthattuk, és meg is vásárolhattuk.

A *csipkeverés* művészetét **Zrupkóné Klárika néni** mutatta be, aki hagyományörzőként járja az országot értékes kézi munkáival.

Takács Andi saját készítésű szőnyeget árulta.

A kézművesek sorában láthattuk **Gajdos István** jászalsószentgyörgyi *kovácmestert*, aki bemutatta többek között, hogy hogyan készül a patkó.

Reméljük, hogy az érdekes, figyelemfelkeltő bemutató során kedvet kaptak néhányan a kedves jelenlévők közül a régi mesterségek kipróbálásához, elsajátításához a maguk örömeire, és annak érdekében, hogy tovább vigyük a hagyományt, ne vesszen el a múlt.

A jövőre vonatkozóan szívesen várunk további jelentkezőket, akik szeretnék bemutatni hagyományörző, kézműves tevékenységüket egy-egy rendezvényen.

Köszönöm minden kedves közreműködőnek, *Feri bácsinak, Terikének, Sanyi bácsinak, Klárika néninek, Takács Andinak és Gajdos Istvánnak*, hogy értékes, hagyományörző munkájukkal jelen voltak, a bemutatóval még szebbé, tartalmasabbá tették a Civilnapot. További tevékenységükhöz, sok sikert, jó erőt és egészséget kívánok. Segítségükre a jövőben is számítnék

Szűcs Gergelyné (Sziliczei Mária)
Faluvédő és Szépítő Egyesület elnöke

Fotók: Babinyecz J.

Faluvédő és Szépítő Egyesület 2011. évi pénzügyi beszámolója

Bevétel (Ft)		Kiadás (Ft)	
Nyitó egyenleg 2011. 01. 01.	452.724	Támogatás egyéb szervezeteknek	15.000
Támogatások: Önkormányzattól	229.000	Gyógyszertár parkosítás	425.045
Magánszemélyektől	58.000	Takarékszövetkezet utalási költség	440
Tagdíj	29.900	Szép utca és Szép udvarverseny díja	24.500
Adó 1 %	48.039	Virágok, festék, egyéb	140.600
Kamat Takarékszövetkezet	871		
ÖSSZESEN:	818.534	ÖSSZESEN:	605.585
		ZÁRÓEGYENLEG 2011. 12. 31.	212.949

Koncsik Béláné
gazdaságvezető

Szép utca és Szép udvar verseny-2012

Kövér Gyula tanyája

Tisztelt lakosság!

Jóleső érzés látni, hogy az utóbbi időben mennyire szépül községünk, különösen ünnepek rendezvények előtt nagy a munkakedv, mindenki meg akarja mutatni, hogy milyen szép is Boldogháza.

Legutóbb a hagyományok hétvégéjére próbáltuk településünket megszépíteni, az **önkormányzat**, a **civil szervezetek**, **köztük a mi faluszépítő egyesületünk**, és **nem utolsósorban a lakosság is** mindent megtett szívvel-lélekkel, hogy igazi vendégváróként fogadhassuk a községünkbe érkező és tovább haladó vendégeket.

A jászboldogházi Faluvédő és Szépítő Egyesület immár harmadik alkalommal hirdette meg a szép utca és szép udvar versenyt a településen.

Ebben az évben a zsűri egy szép utcát és két szép udvart választott ki. Egyiket a településen lévő ingatlanok közül, a másikat a községünket körülölelő tanyák közül emelték ki.

Esélyes volt mindenki, aki különös gondossággal ügyel családi házának, ill. tanyája udvarának rendben tartására, virágosítására, ill. az ingatlanhoz tartozó utcarész szépítésére.

Sok ilyen ingatlan van községünkben, nem volt könnyű a választás.

A nyertes ingatlanok tulajdonosait korábbi évekhez hasonlóan egy szép udvar feliratú kerámia táblával díjaztuk, a nyertes utca jutalma pedig, Jászboldogháza szép utcája feliratú, virágos elismerő tábla lett.

A táblát Darók István asztalos mester készítette, a felirat elkészítésében pedig Gerhát Károly tanár úr nyújtott segítséget.

A zsűrire bíztuk a döntést, a választást.

Megköszönöm a zsűritagoknak dr. Fehérváry Máriának, Nagy Albert jászkapitány úrnak és Papp Izabellának, hogy elfogadták felkérésünket, és ezzel segítették munkánkat.

2012-ben **Jászboldogháza szép utcája** elismerő címet a **Bocskai utca** érdemelte ki.

A településen belül kiválasztott **szép udvar** nyertese, **Racs Tibor** és családja lett.

A kiválasztott tanya tulajdonosa pedig nem más, mint **Kövér Gyula**.

Szeretettel gratulálunk a nyerteseknek, úgy érzem, nagyon megérdemlik a kitüntető címet.

Csendes, barátságos, vendégszerető település Jászboldogháza. Szép, rendezett utcák vezetnek, bármerre visz is az utunk,- úgy érzem faluszépítőként, ez a legnagyobb elismerés.

Köszönöm mindenkinek, aki füvet nyír, rendben tartja saját portáját,- az egyik kedves egyesületi társam szavaival élve, köszönöm mindenkinek, aki legalább egy szál virágot is elültetett, és gondolja is azt. További kitartó szépítő munkát kívánok, minden kedves boldogházi lakosnak.

Továbbá köszönöm az Önkormányzatnak, hogy a közmunkások segítségünkre lehetnek, tevékenyen részt vehetnek településünk szépítésében. - Több kéz, hamar kész, ahogy tartja a mondás, az eredmény pedig magáért beszél.

*Faluvédő és Szépítő Egyesület nevében
Szücs Gergelyné*

A szép udvar: Racs Tibor és családja

Portrék a civil szervezetekből

FALUVÉDŐ ÉS SZÉPÍTŐ EGYESÜLET

Zámbori Gyuláné vagyok, közel 40 évig dolgoztam művelődési ház igazgatóként az emberek szolgálatában. 1996-ban lettem nyugdíjas. Szerencsére, minden szépre fogékony maradtam, mivel szabadidőm több lett szívesen bábáskodtam, a Faluszépítő Egyesület megszervezésében. Sikerült a hasonló gondolkodású, a közösségé tenni akaró embereket megnyerni e nemes cél érdekében. Kezdeti nehézségeknél a pályázatok írásában és 10 évig az adminisztrációs munkában segédkeztem. A sok-sok munka, szervezés nem volt hiábavaló, fásítási program, játszótér, padok, parkok, szobrok szépü-

Zámboi Gyuláné

lő esztétikus környezet fémjelzi ezt az időszakot. Örömmel tölt el, hogy alapító tagjaink ötleteit, elképzeléseit egy kreatív, fiatal csapat vette át, és visz tovább.

Büszke vagyok arra, hogy egy szeretetre épülő, lakóhely iránt elkötelezett kis csoport, milyen nagyszerű értékeket tud létrehozni.

Manapság aktív munkával nem, de szerény anyagi segítséggel járulok hozzá, hogy ötleteiket megvalósíthassák.

Szívesen kerékpározok körbe, hogy lássam milyen szépséggel gyarapodott községünk, hol, merre szorgoskodik a kis csapat. Hálás vagyok munkájukért, azt kívánom, hogy megbecsülésben, sikerekben legyen részük.

Jó eső érzés elszármazott rokonaimtól, és más településen élő vendégeimtől is hallani a dicséreteket. Szívem szerint mindenkit arra biztatnék, hogy jöjjenek vissza a nagyváros zajából, és nyugdíjasként élvezzék ezt a békés, biztonságos, hangulatos, tiszta, szépülő kis falunkat.

Köszönöm mindenkinek, aki legalább egy szál virágot is elültetett és gondoskodik környezetünk szépségéről.

BOLDOGBT EGYESÜLET

Nagné Dalmadi Teodórának hívnak. Mindig meg szokták tőlem kérdezni, hogy „honnan vetted ezt az érdekes keresztnévét?” Most kérdés nélkül is elmesélem. 1951-ben – a kitelepítések idején – anyai nagyszüleimhez (*Ézsiás Imre és szül.: Bujdosó-Baranyi Terézia*) költöztették dr. Mikecz Ödönt, feleségét szül.: Böszörményi Lillát és lányukat, Mikecz Teodórákat. A tanyán töltött évek alatt a két család

Nagné Dalmadi Teodóra

– különösen a két hasonló korú lány – összebarátkozott. 1953 őszén költözhetek el a *Tápió tanya 76*-ból, de nem Budapestre, hanem Tahiba. Nagyanyám hosszú ideig siratta „Dörrikát” elköltözésükkor. Szüleim (*Dalmadi Dezső és Ézsiás Terézia*) 1952-ben házasodtak össze. 1955-ben megszületett *Marika* testvérem. Tudjuk, hogy a Jászágóban milyen nagy kultusza volt akkoriban *Mária Teréziának*, ezért a testvérem második neve „Terézia” lett. Mikecz Teodóra keresztelte meg. Nagyanyám nagy öröme érem sem születtem „Kisdezsőnek”, így teljesült a kívánsága: a nevem „Teodóra” lett.

1959. február 23-án születtem *Szolnok*on. 1963-ban a nagy árvíz idején költöztünk be Jászboldogházára. 1-2 hónapig *Baranyi Sanyi* bácsiéknál laktunk, amíg apuék nem tettek lakhatóvá egy szobát. Engem vissza kellett vinni a tanyára, mert annyira ordítottam, hogy „én ebben a tövekes házban nem maradok!” Lassacskán megszoktam az új környezetet.

Jászboldogházán jártam egy évet óvodába és általános iskolába is 1973-ig. Akkor még szerettem iskolás lenni. Szerettem a tanulást: különösen a magyart, az oroszot, az éneket.

Szalóki Ferencné Éva néni tanított nekünk nagyon sok népdalt órán és az órán kívüli karéneken. Az iskolai szabadidős tevékenység az úttörőmozgalomban teljesedett ki. Pró-

bák, akadályversenyek, jelmezbálok... Szüleink sokat segítettek, társadalmi munkáztak az iskolában vagy máshol. Ez a szép és hasznos cselekedet hagyományá vált Boldogházán. (Egyébként úttörőcsapat még mindig van nálunk *Tárnokon*. A vezetők sokat nyernek pályázati pénzeket és nagyon sok hátrányos helyzetű gyerekeknek adnak értelmes elfoglaltságot.) Barátnősködésünket a szüleink is támogatták. Sokat bicikliztünk, szerettünk énekelni, mintha a fonóban lettünk volna. Néztük a táncdalfesztivált a TV-ben, hallgattuk, tanultuk az ott elhangzott dalokat a rádióból. Még le is írtuk a legjobbat, hogy minél előbb megtanuljuk a szöveget is. Nemcsak a magunk szórakoztatására énekelünk, hanem ünnepi alkalmakkor, pl: esküvőkön, nemzeti ünnepeken, iskolai anyák napján is. A *Rádiátor Gyáregységben* sokat voltunk szerepelni, én verset is mondtam jópárszor. Szívesen láttak bennünket, hiszen szinte csak boldogháziak dolgoztak a gyárban. Anyu is ott dolgozott. Egyszer lejött az üzembe *dr. Czeizel Endre* orvos-genetikus, és antropológiai vizsgálatokat végzett a jász sajátosságok megállapítására. Természetesen csak azokat vizsgálta, akik szívesen részt vettek a kutatásban (vérvétel, test és arc arányai stb...). Lehet erről olvasni. Mindenesetre anyuról megállapította, hogy abszolút rendelkezik a jász adottságokkal. Mondta is apu viccesen, hogy „vigyázni kell anyátokra, mert ő egy jász egyed.”

Általános iskolában akkor még nem tanultunk második idegen nyelvet. Szüleink megtudták, hogy a plébánián lakó „kántor néni” szabad idejében vállal német nyelvtanítást. Két-három évig jártunk *Hirschfeld Ibolyához*, aki szigorúan és nagyon komolyan tanított bennünket. (Kocsis Imitől kérdeztem meg a hölgy nevét, többek között ő is ott tanult.)

Nagy élmény volt számunkra a locsolkodás. Segítettünk az ünnepi előkészületekben, ám a templomba nem mindig jutottunk el. A nagy napon már alig vártuk a locsolkodókat. Amikor meglocsolták a fiúk – egyedül vagy csoportosan – gyorsan felírtuk a neveket, hogy össze tudjuk vetni barátnőinkkel, kinél voltak a legtöbben. Általában mi győztünk Manival, mert ugye mi ketten voltunk, és tudták a családunkról a faluban, hogy szívesen látjuk a locsolkodókat.

Másik nevezetes esemény a boldogházi búcsú volt. Erről más megvilágításban később szeretnék pár sort írni.

A jászberényi *Lehel Vezér Gimnázium* angol-országi tagozatának a tanulója lettem. 1977-ben érettségiztem.

Az 5 óra 20-as vonattal mentünk és a 16 óra 30-ossal értünk haza. Amikor én elsős voltam, a nővérem már 4-es volt. Ő vezetett be a gimnáziumi lét rejtelmeibe.

Én akkor már jó ideje kézilabdáztam, de szerettem volna az akkor jól beinduló Jászsági Együttesben is táncolni. Egy ideig ment is, de ahogy komolyodott, szaporodott mindkét területen a próba, edzés, a ráfordítandó idő, be kellett látnom, hogy mindkettő nem megy egyszerre. A kézilabdázást választottam Módos Évával, Oláh Magdival, Ménkü Évával és a többiekkel. Sokfelé jártunk, busszal jöttünk-mentünk. Hazafelé énekeltünk még akkor is, ha kikaptunk. Aztán egyszer csak vége lett. Már nem jártam kézilabdázni, a tanulást is kezdtem elhanyagolni: férjhez akartam menni! Ennek a mentalitásnak egyenes következménye lett, hogy se férjhez nem mentem, se a főiskolára nem vettem fel. Egy évig a jászboldogházi Általános iskolához tartozó óvodában dolgoztam – 1978. augusztus 31-ig – képzés nélküli nevelőként. Megszerettem ezt a pályát: jelentkeztem, felvettek és 1980-ban el is végeztem a *Szarvasi Óvónőképző Intézet* orosz kísérleti szakát. Csoporttársaimmal együtt akartunk maradni, ezért az *érdi László téri* óvodába mentünk dolgozni, mert azt akkor bővítették, és több állást hirdettek. Az ott töltött évek a kellemes emlékeim közé tartoznak. Nagyon sok gyerek volt egy-egy csoportban, volt 43 is. Azt a csoportomat szerettem a legjobban. A szülők tisztelték bennünket, mert nagyon sok mindent megtettünk a gyerekekért. Új dolgokat találtunk ki, a vezetők támogatták ötleteinket, a szülők segítettek munkánkat. Néhány év múlva a város legjobb óvodája lett a miénk, és ebben nagy részünk volt nekünk is. Engem jutalomutazásra küldtek Moszkvába és Leningrádba. Időközben mind az óvodai, mind a városi közösségi életben is részt vettem. Igaz, ezt nem szokás manapság emlegetni, de óvodai KISZ-titkár lettem, majd a városi Pedagógus KISZ Bizottság kultúrfelelőse, majd KISZ titkárává választottak. Az MSZMP-ben is a kultúráért voltam felelős. Hosszú idő óta én minden hétvégére hazautaztam. Meglátogattam nagyszüleimet vagy kitakarítottam náluk, barátaimmal voltam. Pár évig szolgálati lakásokban négyen laktunk együtt, majd – mivel ez az élet rendje – sorban férjhez mentek a lányok. Ők visszaköltöztek szülőföldjükre, én meg itt maradtam, mert itt találtam meg a párom. Férjem *Nagy Ferenc*, hivatása pedagógus. Bár vezetőmet, kolléganőimet nagyon szerettem, mégis átmenetileg pályát módosítottam. 1985. október 1-től 1990. szept. 30-ig az *érdi 9.sz. Általános Iskola* napközis nevelője lettem. Jártam az egri főiskola kiegészítő orosz szakára másfél évig, de *Dóri lányom* születése miatt (ez csak kifogás!) abbahagytam, pedig másokkal ellentétben nagyon szerettem az orosz nyelvet. Közben *Tárnokra* költöztünk, *Dóri* itt kezdett el óvodába járni, és én visszatértem az óvodapedagógusi pályához. A helyi *Mesevár Óvodában* 1990. október 1-je óta dolgozom. 1996-ban a Budapesti Tanítóképző Főiskolán távoktatási tagozaton *óvodai menedzser* lettem.

2001-2002-ben a „Játékkal, Mesével Nevelő Óvónők Egyesülete” szervezésében elvégeztem az „Óvodai nevelés játékkal, mesével” c. minősített program nevelésfilozófiai, pszichológiai alapja és gyakorlata c. továbbképzési program I-IV.részét. 2004-ben „Számítógép és internet alapismeretek” tanfolyamot végeztem az ISZE szervezésében.

2004-ben Európai Számítógép-használói Jogosítványt / ECDL/ szereztem a KOPINT-DATORG-nál. Kulturális és közéleti munkám eredményeként 1998-ban *Tárnok Nagyközség Önkormányzata Képviselő- Testülete* az Oktatási és Művelődési Bizottság külső tagjává választott. Itt konkrét tapasztalatokra és jártasságra tettem szert nemcsak óvodai, hanem egyéb önkormányzati intézmény – irányítási területeken is, melyhez megfelelő elméleti tanügy-igazgatási, közoktatás-rendszertani, jogismereti tudást szereztem a menedzser-képzőben. Szakdolgozatom címe: „Óvodám története, helyzete menedzser szemmel” volt, melynek egyik fejezetét beleszerkesztették az *”Igazgyöngy” című tárnoki monográfiába*. Igaz, az összegyűjtött anyagnak csak kis része került be a falutörténetbe, de én mégis nagyon büszke vagyok erre a munkámra. Sok utánajárással, kutatómunkával járt a dokumentumok összegyűjtése, mert egy korabeli tűzvészkor elpusztultak az iratok. Azt hiszem, hogy a mai napig is egyetlen vagyok, akinek sikerült a tárnoki *Mesevár Óvoda* történetét valamelyest felkutatni és írásban megörökíteni. Kezdeményeztem és elindítottam óvodánk szépítését, virágosítását gyermekekkel, kolléganőkkel, szülőkkel együtt. A „*Summerfest*” Nemzetközi Folklorfesztivál és Népművészeti Vásár tárnoki eseményeinek kezdeményezője és egyik szervezője voltam. A fesztivál idején – bár egyikből sem szereztem nyelvvizsgát – tudtam hasznosítani és gyarapítani az általános iskolában magánúton megszerzett ismereteket németből, a gimnázium tagozatán tanult angol és a hosszú időn keresztül kiemelten tanult orosz nyelvet. Kisgyermekkorom óta a tudomány, a kultúra, a művészet közelében szerettem forgolódni. Néha szervezőként, néha házastársként, máskor szülőként, nézőként vettem részt az eseményekben. *Dóri* lányom a *Bara Népzenei Együttes* tagjaként bejárta a világot. Áprilistól a *Kormorán* együttesből alakult *Örökség* zenekarban is helyettesíti a hegedűst. Hastáncol, zumbázik, titkárnő Sós-kúton és biciklizik és szereti a közösséget... Egyszer megkérdezte tőlem, hogy ő hányad részben jász. Nagy részben – válaszoltam. Akkor jó – mondta ő.

Ja, és a boldogházi búcsú!

Férjemmel 1986-ban jártunk nászúton Németországban és a gyönyörű Salzburgban. A tó felett este színes tűzijáték cikázott, valóban nagyon csodálatos volt. Csak egy baj volt ezzel a szépséggel: akkor volt a boldogházi búcsú, és én nem lehettem ott.

Végezetül úgy érzem, ide illik *Schaffer Erzsébet* néhány sora:

„*Én optimista vagyok, bár látom, elbitangolt a világ, a vesztébe rohan, ha így folytatódik. De a káosz után rend kell, hogy legyen, s így lesz, bízom benne. A gyerekeknek ezért kell ismerni a gyökereket, s tudni, hogy a világ nem az, amit mindenütt látnak, és a tévéből ismernek. A világ egész másutt kezdődik. A saját bensőnkben, aztán a családnál, aztán a közösségeknél. Amik már nincsenek. De mintha mégis egyre születnének.*”

Írta: Nagyné Dalmadi Teodóra
BOLDOGBT tagja

Összefogni egy nemes célért-

VII. Boldogháza Rally - jótékonysági gyermeknap

Fotó: Babinyecz J.

Amikor azt mondjuk, hogy itt élünk Jászboldogházán, és itt tevékenykedünk a községünkért, akkor a község szóban többletjelentést tapasztalunk. Község- közösség. Anélkül, hogy komoly szociológiai definíciókat boncolnánk, egyszerűen azt éreztük a gyermeknap végén, hogy megérte a fáradozás, a sok idegeskedés. Szinte kivétel nélkül mindenki mögé állt a kezdeményezésnek. Nem véletlen, amikor a boldogháziakat irigylik a környező települések lakói. Mondják, hogy „nálatok milyen közösségi élet zajlik motoros találkozó, lovas napok, rally, civil napok, strandnyitó..., hogyan csináljátok?!” Erre azt szoktam válaszolni, Gaál Feri bácsi egyszerű józan gondolatát idézve, egyik beszélgetésünkéből: „Tudod Bécikém,

mindig az emberi hozzáálláson múlik minden...mindig az ember dönt”. Itt úgy látjuk Boldogházán több ilyen ember van, aki úgy dönt, közösséget szervez, közösséget épít, megmutat egy ízelítőt abból amit képvisel, legyen az motoros, lovas, rallys, vagy bármi más, ezzel is Jászboldogháza nevére öregbíti, és hazacsábítja az egykor helyi lakosokat. Természetesen mindig vannak akadékoskodó, gátló tényezők, de ez is érthető.

Mi, az autósport szerelmesei tavaly nem tudtuk megszervezni a rendezvényt, mert nem volt hozzá tőkeerős szponzor, mert bizony ez is mint minden más, komoly költségekről is szól. Idén az NVG Trans, mint főtámogató mögé állt a rallynak, emellett még a Kőpöci fuvar, a Balázs bolt, a Plasztik Print Kft, és a Kondi büfé, támogatt bennünket az önkormányzat és a polgárőrség mellett, akik emberekkel tudtak besegíteni. A háttérben rengeteg munka, szervezés, egyeztetés zajlik. Engedélyek, megállapodások, kupák, nyilatkozatok, útlezárások, biztosítások, marketing, gumipakolás, szalagozás, rádiós pontok beosztása, ütemterv, hangosítás, időmérés, gyermekautóztatás stb. Ez egy csapatmunka, ahol mindenkinek megvan a saját feladata, és most minden összeért a végére. Elkaptam egy félig komoly, félig viccelődő beszélgetést a nézők között, amely a következő volt: „...szégyelljétek magatokat, ti városiak, hogy itt vagytok 15 km-

re Jászboldogházától, és nem tudtok egy motoros vagy egy rallys rendezvényt megcsinálni. Nézzétek meg mennyi ember van itt, mennyi komoly autó és milyen hangulat!...” A célunk az volt, hogy támogassuk a Boldogházi Gyermekekért Alapítványt, autóztassuk a gyerkőcöket, és egy örök élményt nyújtsunk a gyermeknap alkalmából nekik, hogy beülhettek egy ízig-vérig versenyautóba, és átélhették, milyen a rally szerelmesévé válni. A lurkók egymás kezéből tépték a kilincset, akkora sikere volt ennek a kezdeményezésnek a nap végén. 60-70 gyerek ülhetett be egy-egy 180 lóerős Ladába, vagy a 320 lóerős Mitsubishiik valamelyikébe, vagy más rallyautóba. Ami számunkra a legfontosabb,

hogy jelentősebb baleset nélkül sikerült levezényelni a rendezvényt, és persze erre is törekedtünk a kezdetektől fogva. A másik, hogy népszerűsíthettük a rallyt, és bízunk benne, hogy egy igazi jó hangulatú családi napot szervezhettünk mindenkinek. 55 nevező volt nálunk. A visszajelzések nagyon jók, versenyzőktől, nézőktől egyaránt. Mindenkinek mon-

dom, egy CSAPATMUNKA volt mindez.

Még egyszer köszönjük a szervezők nevében mindenki segítségét, aki nem gátolta a munkánkat, és tett a gyermekek örömautóztatásáért egész nap. Nincs lehetőségem egyenként megköszönni, pl. a Condors MC, a polgárőrök vagy épp néhány segítőkész tűzoltó, vagy pl. Rácz Matyi és barátai, Dj. Szóli, Vereb Szabolcs vagy épp Babinyecz Janika fotós segítségét, mert senkit sem szeretnék kihagyni. Ezért hát megköszönjük mindenkinek, aki a hozzáállásával, önzetlenségével közreműködött a nap zavartalan lebonyolításához. Örömmel mondhatjuk el a megszokott autósportos baráti csapat nevében, hogy az eddigi legszínvonalasabb, legnagyobb nevező- és néző számú rallyt bonyolítottuk le, úgy, hogy az eddigi legtöbb komoly versenyautót láthattuk Boldogháza utcáin akár Vácról, Debrecenből, Kazárról, Budapestről is.

Az NVG Trans és a Jászboldogházi Autósport Egyesület nevében: Pap Béla

Fotó: Babinyecz J.

XIV. Condors Motoros Találkozó

A mai gazdasági helyzetben ez tulajdonképpen nem is olyan természetes dolog, hogy eljuttunk eddig. A találkozó hírét, amit sikerült az évek során országos szinten is elismertté tenni azonban nem szeretnénk redukálni, sőt! A lelkesedés, és a bizonyítási vágy cseppet sem sorvadt az első rendezvény óta, idén is volt Condors találkozó!

A célunk újra az volt, hogy legyen egy olyan hétvége, amikor mindenki felszabadultan, örömmel, tavaszi motorozásra és benzingőzre éhesen várja a Condors M.C immár 14. motoros találkozóját. Nekünk az a feladunk, hogy megteremtjük NEKTEK, motorosoknak, és minden más nagyérdemű érdeklődőnek azt, hogy 2013-ban is majd emlékezetes pillanatokat szerezzünk. Emellett az, hogy egy balesetmentes, jól biztosított, magas színvonalú rendezvénnyel a „hátnak mögött” készülhessünk a következő évre, ahonnan mindenki úgy indul haza, hogy fergetegesen jól érezte magát. Aki már szervezett ilyen vagy hasonló szintű rendezvényt, az tudja, milyen óriási feladat, felelősség, idő, energia, csapatmunka, mire minden készre összeáll. A lényeg, hogy TI jól éreztétek magatokat, hiszen amikor megelégedett arcok motoroznak el, vagy indulnak haza, és köszönik meg nekünk rendezőknek, hogy újra itt lehettek, az mindennél jobban eső érzéssel tölt el minket, és azt mondjuk, megérte a sok kimerítő munka. Köszönjük a lakosságnak is, hogy többnyire pozitív hozzáállással támogatják a boldogházi motoros találkozó rendezését, amivel a településünk nevét, turisztikai vonzerejét erősítjük. Találkozunk 2013-ban is!

Fotók: Condors MC

Condors MC.

Köszönet a szervezőknek

"VII. Boldogháza Rally - jótékonyági gyermeknap

Amikor azt mondjuk, hogy itt élünk Jászboldogházán és itt tevékenykedünk a községünkért, akkor a község szóban többletjelentést tapasztalunk. Község - közöség."

Ezeket a szép gondolatokat olvashattuk Pap Béla írásában a boldogházi honlapon, melyet az NVG Trans és a Jászboldogházi Autósport Egyesület nevében írt.

A nap célja pedig nagyon egyszerű és nagyszerű volt. Ezt írja:

"A célunk az volt, hogy támogassuk a Boldogházi Gyermekekért Alapítványt, autóztassuk a gyerkőcöket és egy örök élményt nyújtsunk a gyermeknap alkalmából nekik, hogy beülhettek egy ízig-vérig versenyautóba és átélhették milyen a rally szerelmesévé válni. A lurkók egymás kezéből tépték a kilincset, akkora sikere volt ennek a kezdeményezésnek a nap végén. 60-70 gyerek ülhetett be egy-egy 180 lóerős Ladába, vagy a 320 lóerős Mitsubishik valamelyikébe, vagy más rally autóba."

Felejthetetlen élményt kaptak gyermekeink, unokáink és ezért szeretnék az ő nevükben is köszönetet mondani. Külön köszönet azért, hogy a szervezésből meg-

Fotó: Babinyecz J.

maradt összeget "A Boldogházi Gyermekekért Alapítvány" számlájára utalták.

Fiúk! Ez nagyon nemes tett volt!

Gratulálunk a gondos szervezésért, és köszönjük a barátságos, vidám mosolyokat és a gyermekeket bátorásra biztató szavaitokat.

Zrupkó Ferencné
az alapítvány elnöke

AZ ÓVODA

Az óvoda története 1962 és 1994 között

„A legtöbb, amit a gyermekeinknek adhatunk;
gyökereik és szárnyak.”
/Johann Wolfgang von Goethe/

Kis falunk életében az óvoda mindig fontos szerepet töltött be. **E jubileumi év alkalmából emlékeket szeretnénk felidézni az óvoda életéből.**

Őseink hatalmas szétszórt tanyavilágban éltek. Ezek a tanyák területileg Jászberényhez tartoztak, majd az 1940-es évek elején úgy döntött az akkori elöljáróság, hogy leválnak a várostól, és önálló független községet hoznak létre. Nehéz körülmények között, de végül is kitartó elhatározottsággal ez 1946-ban megtörtént. Ez időtől fogva minden egyes ügyet helyben tudtak Jászboldogháza polgárai intézni. Ez nagyon nagy előre haladást mutatott, az emberek elégedettek voltak. Akkor még két utca volt, a jelenlegi Petőfi és Rákóczi út, de vasútállomás, vegyesbolt, községháza, gazdakör is működött. **A gazdaköri épület lett a meghatározó, ahol 1962-**

1962. A kezdetek

ben az óvoda helyet kapott.

Nagyon nagy port vert föl az óvoda létrehozása, az emberek vegyes érzéssel fogadták, nem nagyon ismerték, mi a célja. Nehezen akarták gyermeküket az óvodába íratni. Sokan azt hangoztatták, hogy az orosz mintára kolhozokat, üzemi konyhákat hoznak létre, és a gyerekeket a szülők ellen nevelik.

Házról házra jártak az akkor itt dolgozó dajkák /Darók Sándorné és Kerekes Istvánné Icuka/ hogy meggyőzzék, és jobb belátásra bírják a 3 – 6 éves korú gyerekek szüleit. Erőteljes, meggyőző munkát kellett végezniük, míg a szülők először próbaidőre, de beíraták gyermeküket az óvodába.

1962 szeptemberében megindult egy csoporttal az óvoda működése. Az első óvónő Csösz Júlia, dajka Darókné Rózsi, a szakácsnő Farkas Jánosné Julóka volt.

Egy idő után megbizonyosodtak a szülők arról, hogy gyermekeik jól érzik magukat e kis közösségben, szívesen járnak óvodába, sokkal több játék van a birtokukban, mint odahaza. Így a szülők között is szárnyra kapott az óvoda jó híre, és egyre többen jöttek beírni gyermeküket. Csösz Júlia helyett **Hegedűs Iona** érkezett óvodánkba.

1962. Az első csoport

Az egy csoportos óvodából lassan két csoportot kellett kialakítani, mivel a gyermeklétszám ezt indokoltá tette. Az 1963-as árvíz egyre több családot kényszerített lakása elhagyására, mivel azokat az omlás veszélye fenyegette. A községben telkeket osztottak, és így megindult az építkezés és a beköltözés. A község fejlődésével a gyermeklétszám is nőtt az óvodában.

A két csoporthoz már két óvónő, két dajka, és a szakácsnő mellé egy kézilány is kellett.

Hegedűs Iona vezető óvónő és én, Fazekas Józsefné láttuk el az óvónői feladatot.

Ebben az időben még komfort nélküli volt az óvodánk, a WC helység kint az udvaron volt, külön fiúk – lányok, sokszor használtuk a kerti csapot mosakodásra. Az ebédeltetés az egyik csoportban történt, nyáron pedig kint a szabadban, erre kijelölt tetővel ellátott helyen. Szép lassan a szülők bizalmát is elnyertük, nagyon jól tudunk együttműködni, sosem volt olyan jellegű probléma, ami az óvoda, illetve az óvodai alkalmazottak mulasztásából adódott volna. **Megválasztottuk az óvodai SZMK tagokat, a szülőket bevontuk a mindennapokba, akik nagyon szívesen és készséggel álltak rendelkezésünkre.**

Minden évben megrendeztük az anyák napját, gyermeknapot, ballagást, Télapó ünnepséget. Igazi családi légkört alakítottunk ki. A szülők bizalommal fordultak hozzánk, a gyerekek szerettek bennünket. Ennél többre nem is vágytunk, örömmel végeztük a munkánkat.

Az idő múlásával Hegedűs Iona óvónő Jászberényben ka-

1967

1968

pott munkát, így helyére **Kiss Zoltánné Marika** jött.

A régi óvodában 1969-től és 1977-től az új óvodában is vezető óvónóként dolgoztam. Akkori munkatársaim 1969-től **Kiss Zoltánné** és **Nagy Iona** óvónóként, **Papp Kálmánné** képesítés nélküli óvónóként, dajkaként **Darók Sándorné Rózsika**, **Kerekes Istvánné Icuka** dolgozott.

A konyhában **Farkas Jánosné Julóka** és **Muhari Mihályné Erzsike** volt alkalmazva.

Az 1970-es évek elején kezdtük kinőni a gazdakörből átalakított óvoda helyiségét, az öltözőben már alig fértünk, a mosdó 3 kagylóból és 3 WC- ből állt, a gyerekek létszáma pedig akkorra elérte a kb. 60 főt.

Idő közben nagy fejlődésen ment át a község. Új Iskola, Községháza, a helyi laktanyából Radiátor üzem alakult.

Egyre többen jutottak munkahelyhez, és az óvoda létfontosságú lett.

Örömkre szárnyra kapott a hír, hogy új óvoda fog

1977. Az új óvoda avatása

épülni. Társadalmi munkával segítette a lakosság az építkezést.

1977-ben átadták az új óvodát 3 csoporttal. Az akkori kornak megfelelően nagyon jó felszereltséggel került átadásra. Kényelmes, esztétikus, minden igényt kielégítő volt. A

1977. Az új óvoda épülete

járás területén nem sok óvoda büszkélkedhetett ilyen felszereltséggel. A személyi feltételek bővítésére is sor került, így hívtuk haza lányomat, **Fazekas Ildikót** 1976 februárjában a besenyszögi óvodából, és dajkaként **Baranyi Béláné Icut** alkalmaztuk. 1977-től lett **Szadvári Istvánné** óvodánk dajkája, majd 1981-től képesített óvónóként dolgozik. 1979-ben került óvodánkba **Varga Józsefné Valika**, akit kezdetben képesítés nélküli óvónóként, majd nyugdíjazásáig dajkaként alkalmaztunk. **Kisádám Józsefné Macuska** 1981-től 2004-ig látta el a dajkai feladatokat.

Rácz Béláné Marika 1977-78-ig képesítés nélküli óvónóként, majd 1981-től, mint képesített óvónó dolgozik. **Sósné Baráth Erika** 1984-ben kezdte meg nevelőmunkáját. Idő közben szülési szabadság miatt a kinevezett dolgozók helyett szerződéssel több képesített vagy képesítés nélküli óvónót, dajkát alkalmaztunk. Így munkánkat segítette **Koczka Ildikó**, **Papp Éva**, **Sass Tiborné**, **Tóth Jenőné**, **Vámosné Somodi Marika**, **Puskás Istvánné**, **Orczi Zsuzsanna**, **Kiss Veronika**, **Dalmadi Dóra**, **Tóth Andrásné**, **Sebőkné Fábicz Erzsébet**, és **Vári Mária**. Az 1980- as évek közepén a demográfiai hullám megtette hatását. Volt

1980 ajándék autó

olyan évünk két ízben is, hogy egy- egy csoport létszáma több volt, mint 40 fő. Amikor átadtuk őket az iskolának, két első osztály lett, két éven keresztül.

A községben működő szervezetektől igen sok segítséget kaptunk, a helyi Termelő Szövetkezet egy felújított kis dzsippel lepett meg bennünket, a Radiátor Üzem egy szép esztétikus csónakkal, **Pomázi Gábor** helyi kisiparostól 10 db csoda kisautót kaptunk, és nem egy esetben felvállalta a Télapó szerepét, nem kevés saját pénzén vásárolt ajándékkal.

Ha bármilyen problémánk volt, mindig fordulhattunk segítségért a Községi Tanács vezetőihez. **Bazsó Miklósné tanácselnök** szíven viselte az óvoda sorsát, korszerűsítették a fűtésrendszerünket olajkályháról gázfűtésre.

Állandóan bővítettük az óvoda felszerelését, minden audiovizuális eszközzel rendelkezünk. Többször mehettünk belépő nélkül a gyerekekkel a strandra.

Községünk minden tekintetben nagy fejlődést mutatott. Sűrűn sétálgattunk a jó friss levegőn, a gyerekek szerettek kijárni a „nagy focipályára”, ahol kedvükre futkoshattak, hangozkodhattak. Több családot meglátogattunk, ahol háziállatok voltak, így nagyon sok mindenről személyes tapasztalatot nyertek. Egymás között nagyon sok huncutságot, ravaszságot elkövettek, amire még most is szívesen gondolunk vissza.

1994. augusztus 31-ig, nyugdíjazásomig dolgoztam vezető óvónóként, de a mai napig figyelemmel kísérem az óvoda életét, és szívesen jövök rendezvényekre, ünnepekre.

Fazekas Józsefné Erzsike óvó néni

Az óvoda története 1994 szeptemberétől

1994 szeptemberétől Fazekas Józsefné Erzsike nyugdíjazása után vettem át a három csoportos óvoda vezetését. Sajnos Erzsike helyett nem vettek fel senkit. Ez nagyon nehéz időszak volt, hiszen kevesebb dolgozó létszámmal kellett ellátni ugyanazt a feladatot.

A régi óvoda, illetve ebédlő épülete életveszélyessé vált. Elkezdődött az új étkező, majd a konyha építése. Ez idő alatt az étkeztetés az óvodai csoportszobákban és sátorban történt. A konyha épületének lebontásakor egy csoportszobát át kellett adnunk ebédlőnek, a dajka nénik szobáját melegítő konyhának, illetve tálalónak alakítottuk ki. Jászalsószentgyörgyről hozták az ebédet. A tizórait és az uzsonnát helyben készítették. Az udvarunkból is le kellett zárni egy részt, mert csak ott tudták behordani az építőanyagot.

2002-ben átadásra került az új, minden igényt (EU-t is) kielégítő étkező, majd 2005-ben a konyha. Sajnos, a gyermeklétszám fokozatosan csökkent. **2004 szeptemberétől két vegyes korosztályú csoporttal működik óvodánk. Mindkét csoportban két óvónő és egy dajka látja el a feladatokat.**

Kisádám Józsefné Macus 2004-től a Polgármesteri Hivatal dolgozója lett, Kiss Zoltánné Marika pedig 2005-ben nyugdíjba ment.

Az új konyha és ebédlő elkészült, de romokban hevert az óvoda udvara. Ekkor fogtunk hozzá az átalakításhoz. Kiszed-

2006 Az elkészült új óvoda udvar

2006-ban vettük fel a MESEVÁR ÓVODA nevet, amihez egy szép, faragott faliképet készített nekünk Fülöp Sanyi bácsi felajánlasként, ami jelenleg is díszíti óvodánk falát. Nem győzöm hangsúlyozni, hogy a szülők mindig segítségünkre voltak és vannak a mai napig. Minden évben hulladékot gyűjtenek, és a befolyt pénzből folyamatosan gyarapítják az udvari eszközök számát. Minden udvari játékeszközünk bevizsgált, EU szabványnak megfelelő.

Közben pályáztunk, és az elnyert összegből alakítottuk ki a tornaszobát (pl.: bordásfal, egyensúlyfejlesztő játékok, trambulin stb.).

2007-től oktatási társulásban működünk a jászalsószentgyörgyi oktatási intézményekkel. 2011-től pedig Tápíogyörgye is csatlakozott a társuláshoz. Önállóságunkat nem csorbították, csak egy nagyobb közösséghez tartozunk.

Minden évben részt veszünk a különböző cégek által meghirdetett pályázatokon. **2009-ben ránk mosolygott a szerencse.** A Tchibo pályázaton nyertünk 600 000 Ft-ot. Ebből sikerült a csoportszoba 30 éves bútorait lecserélni.

A bútorokat Szaszko Béla helyi vállalkozó készítette. A BOLDOGHÁZI GYERMEKEKÉRT ALAPÍTVÁNY minden évben hozzájárul, hogy a Mikulás puttonya tele legyen játékokkal.

Közben voltak személycserék is, **Baranyi Béláné Icuka 2005-ben, Varga Józsefné Valika 2007-ben nyugdíjba vonult.** Helyüket Szöllősi Béláné Zsuzsa és Pócz Imréné Zsófi vette át.

Jelenleg 45-50 fő a gyermeklétszámunk, ami ideálisnak mondható. 4 óvónő:

dr. Kissné Fazekas Ildikó, Rác Béláné, Sósne Baráth Erika és én, Szádvári Istvánné valamint két dajka: **Szöllősi Béláné és Pócz Imréné** látja el a feladatokat.

A fenntartó Önkormányzat is tudja, hogy szükség lenne már egy nagyobb felújításra (pl.: vizesblokk, nyílászárók cseréje), de ez a mostani anyagi helyzetben túl nagy feladat lenne.

Bízunk abban, hogy sikerül pályázatot nyerni és akkor ez az álom is megvalósulhat.

*Szádvári Istvánné
tagintézmény vezető*

2006 óvoda udvarának átépítése

tük a régi korhadt, életveszélyessé váló fákat, és a rossz kerítést is eltüntettük. **Nagyon sok szülő áldozta fel hétvégéjét, és segített a munkálatokban. A vállalkozók gépekkel, anyagilag és munkájukkal is hozzájárultak, hogy megújuljon az udvar.**

Mivel a munkálatokat csak hétvégén lehetett végezni, mi magunk is sok napot áldoztunk erre.

Az anyagot (tégla, cement, sóder, faanyag stb.) az Önkormányzat biztosította. A játékeszköz beszerzéséhez (pl.: csúszdás maszóka) A BOLDOGHÁZI GYERMEKEKÉRT ALAPÍTVÁNY járult hozzá. A kerítést és az udvari játékokat (pl.: lovacskák, asztalok, hinta stb.) felajánlasként, asztalos, famunkában jártas apukák készítették. Az anyukák pedig udvart egyengettek, kerítést, játékokat festettek, virágot ültettek, és azóta is minden évben segítenek a felújításban, karbantartásban.

2006 tavaszán elkészült az EU szabványnak megfelelő udvar.

A gyermeknapra terveztük az átadását. Sajnos az időjárás nem volt kegyes hozzánk, mert az eső egész héten esett. Segítségünkre volt az iskola, a nagy tornateremet rendelkezésünkre bocsátotta.

Nem hagytuk, hogy az időjárás elrontsa a kedvünket. Játékos vetélkedők, lovas kocsikázás, a tűzoltók létrás autója, a rendőrkutya bemutató feledtette a rossz hangulatot. A nagy bogrács babgulyás, amit Bazsó Pál főzött, fokozta a hangulatot.

2009 Mesevár óvoda Tchibo nyeremény átvétele

Májusi kirándulás az abonyi vadasparkba

Mint minden évben, az idén is szerveztünk kirándulást a gyerekeknek. Választásunk most az abonyi vadasparkra esett. Sajnos elég borongós időjárás volt aznap reggel, és csak reménykedtünk, hogy eső nélkül átvészeljük ezt a napot. Nagy izgalom kísérte a készülődést, hiszen a kiscsoportos gyerekek most először voltak kirándulni az óvodából. Reggel már nagyon izgatottak voltak, nagy volt a nyüzsgés, hangzavar az öltözőben. A buszon meglepően fegyelmezetten viselkedtek.

Ahogy beléptünk az állatkertbe, egy csodálatos, gyönyörű legyezőfarkú páva „fogadott” bennünket. Lenyűgöző látvány volt a szabadon sétáló rikácsoló hangú madár. Minden olyan állatot, ahol nem volt kitéve a „Veszélyes állat” felirat, meg lehetett simogatni, sőt a bátrabb gyerekek még füvecskével, falevelekkel is etetgették őket. (Lovakat, kecskéket, nyuszikat, csacsikat stb.)

– Hol vannak az oroszlanok? És a tigrisek? Én a vízilovat akarom látni – türelmetlenkedtek a kicsik. Az állatokhoz érve megcsodálták az „állatok királyát” az oroszánt, hatalmas rugalmas testét, méltóságteles mozgását és dús sörényét.

Mindegyik területen hosszú

perceket időztünk, jól meg lehetett figyelni az állatok viselkedését, életmódját. Alaposan megnézték a varacskos disznókat, ahogy túrták a földet, és hemperegtek a sárban, a sok kis nyuszt, ahogy mohón rágsálták az előttük levő zöldségeket. A gyerekek érdeklődve hallgatták, amit az állatokról mondtunk. Volt, akinek minden állat tetszett, volt, akit a víziló varázsolt el.

A kirándulás során töviről hegyire bejártuk az állatkertet, közben előkerültek az elemozsiás csomagok is. Jóízűen falatozták a konyhás nénik finom szendvicseit és a háti-zsákokban levő ropogtatni valókat. Miután jóllaktak, az állatkert játszóterét vették birtokukba a gyerekek, kedvükre szaladgálhattak, hintázhattak, csúszdázhattak, játszhattak.

Ezután fáradtan, de élményekkel tele indultunk haza. Útközben megálltunk Tápiószelén a cukrászdánál fagyizni.

Nemcsak a gyerekek, de mi, felnőttek is nagyon jól éreztük magunkat. Valamennyi kisgyerekeknek sok új ismeretet, élményt nyújtott ez a kirándulás, és még sokszor, sokféle formában felidézzük majd az állatkertben látottakat. Reméljük, hogy a szülők is örülnek majd, hiszen nem maradt egy gyerek sem élmény, mesélni való nélkül.

Rácz Béláné
óvó néni

Gyereknapi az oviban

Május 25-én megrendezésre került az óvodában a gyereknapi. Izgatottan várták ezt a napot a kis ovisok. Amíg a gyerekek tízóraitak, az anyukák és apukák díszítették az udvart, hogy mire a lurkók kijönnek, és birtokba veszik a terepet, minden ünnepi pompában tündököljön. Anyukák és nagymamák ezúttal is finomabbnál finomabb süteményeket készítettek a népes vendégseregnek, időt és energiát nem sajnálva.

A színes programokból sem volt hiány. Az arcfestő a gyerekekből pillanatok alatt varázsolt pillangót, pókembert, kutyust, és még sorolhatnám. Ügyes kezű gyerekek drótból és színes anyagból lepkét készítettek, mások rajzoltak, festettek, gyurmáztak. Akinek kedve volt, trambulínon ugrálha-

tott, gólyalábazhatott, horgászhatott, hogy csak néhányat soroljak a szórakozások bőségéből.

Idén is központi szerepet játszott a kisvonat, amely csilingelve szállította utasait. A felnőtteket izgalomba hozta a családi vetélkedő, ahol önfeledten, kacagva teljesítették a jobbnál jobb feladatokat; jutalmuk egy strandbelépő volt.

Faragóné Rózsika egész nap fáradhatatlanul mérte a vérnyomást és vércukrot, és hasznos tanácsokkal látta el a hozzá fordulókat. Köszönjük munkáját!

Ebéd után megrendezésre került a bicikliverseny, melynek résztvevői egy érmet és csokit kaptak. Felfrissülés céljából fagyis is érkezett, mindenki öröme.

Délután 4 óra körül zárult a gyermeknapi móka. Jó volt ezen a napon ide tartozni! Megmutattuk, hogy odafigyeléssel, segítőkészséggel hogyan tudunk ünnepet varázsolni a gyerekek számára.

Köszönjük szépen a szülők munkáját, hozzájárulását! Köszönjük az Önkormányzat által felajánlott strandbelépőket! Köszönjük az óvó nénik és dajka nénik segítő közreműködését, munkáját, mert ez a nap csak így, közös összefogással valósulhatott meg.

A nyárra mindenkinek jó pihenést és gondtalan napokat kívánok.

Dékányné Bozóki Zsuzsanna
SZMK elnök

Óvodai ballagás

„Most búcsúznánk és elmegyünk
A mi időnk lejárt”...

Ez a dallamsor durúszolt a fülemben, amikor azon gondolkodtam, mit is írok az idén ballagó nagy csoportos gyermekeinkről.

Ebben az évben 14 óvodásunk iratkozott át az iskolába. Tíz fiú és négy lány. Áprilisban már a gyerekek és a szülők is megismerkedtek a tanító nénivel. A tanító néni tájékoztatta a szülőket arról, milyen eszközök lesznek szükségesek az iskolában.

Ezek után egyre gyakrabban beszélgettünk az iskoláról, búcsúzásról és a ballagásról. Meglátogattuk az első osztályosakat is, akik szeretettel és ajándékkal fogadtak bennünket.

A májusi zsűfolt programok után (anyák napja, kirándulás, gyereknap) következett a ballagás, a búcsúzás napja.

Óvodánkban már hagyomány, hogy előző napon „házi ballagás” keretében búcsúznak el a leendő elsősek az itt maradó csoporttársaktól, az óvodától. Most is így terveztük a programot.

A ballagás, a búcsúzás mindig szomorú, mert el kell válni azoktól, akik kedvesek nekünk. Az idei ballagásra én is más képp készültem, mint eddig. Tudtam, hogy ez lesz az utolsó ballagatásom. Még jobban összeszorult a szívem, mint máskor. Ezt még fokozták a kedves szülők és a munkatársaim. A gyerekekkel összefogva búcsúztatót készítettek elő számomra.

Én semmit nem gyanítottam, a gyerekek olyan jól tudták titkolni, hogy otthon, búcsúztató verseket tanultak. Agykontroll ide, agykontroll oda, nem bírtam ki könnyek nélkül.

Köszönöm mindenkinek, aki rész vett a búcsúztató megszervezésében és lebonyolításában.

Szerencsére az idő megemberelte magát, és Besenyi Gyuszi bácsi fogatával elmehettünk lovas kocsikázni.

Június másodika szombat, a civil szervezetek napja is volt, erre az óvodásokat is felkérték szereplésre. A gyerekek örömmel adták elő zenés, táncos műsorukat.

Délután került sor az ünnepélyes ballagásra. Sok szülő, nagyszülő jött el, teljesen megtelt az étkező, amit délelőtt a középsős és a kiscsoportos szülők a Vuk csoportos óvá nénikkel, dajka nénivel rengeteg viraggal feldíszítettek.

Én biztos, hogy jobban izgultam, mint a gyerekek. Főleg volt izgulnia a gyerekek nagyon ügyesek voltak. Kívánom nekik, hogy

öröm legyen számukra a tanulás, és jó bizonyítvánnyal köszönjék meg szüleiknek a gondoskodást.

A ballagók névsora:

Bozsik Tamás, Deák Csenge, Dékány Péter, Durucz Kristóf, Halászi Zalán, Kis Boglárka, Kövér Levente, Matók Erika, Muhari Hedvig, Polyák Alex, Sas Zoltán, Szabó Imre, Szőrös Gergő, Váróczi Balázs

Szádvári Istvánné

Az óvodai takarítási szünet július 30 –tól augusztus 24-ig tart.

Nyitás: augusztus 27-én hétfőn

Elmegyek, elmegyek...

„Néztél már gyerekszembe? Pár éves gyerek szemébe. De nem úgy felszínesen, ahogy mi egymásra nézünk - hanem komolyan. Kíváncsian. Mélyen. (...) Édenkerti tekintet ez. Zavartalan békés. Tiszta. És... boldog? Igen, boldog. De nem úgy, hogy örömteli, hanem úgy, hogy egységben él önmagával: egy olyan világból néz, ahol nincs még hasadt-ság, dráma, - ahol a lélek még nem koszos.”
(Müller Péter)

Az óvó néni gyakran találkozik apró hercegnőkkel és overrallos szuperhősökkel, akik nem létező teával kínálják út saját udvartartásuk etikettje szerint, vagy nem létező szárnyek veszélyére figyelmeztetik.

Figyelemre méltó tény, hogy e képzelt világokban a részletek nagyon is valóság-hű logikával állnak össze.

Az óvó néni ott igyekszik a világ szebbé tételén, ahol a legfontosabb: a gyerekek között. Hol mesevárat épít mosolyból, szép szavakból, hol almaágot rajzol. Az óvó néni szívvel-lélekkel ott van a gyermekekkel, és velük együtt él, bizakodva szemléli őket, és elmondja, mi helyes és helytelen.

Szádvári Istvánné Rózsika óvó néni 35 évig részese volt e csodálatos óvónői pályának.

A búcsúzó nagycsoportosakkal ő is elballagott, hiszen októbertől már nyugdíjas lesz.

Elmegyek, elmegyek című búcsúzó dalát meghatódva hallgattuk a ballagási ünnepségen.

Köszönjük szépen önzetlen, példamutató munkáját, a sok-sok szeretetet, kedvességet, vidámságot, amit nekünk adott! Nagyon boldog nyugdíjas éveket és jó egészséget kívánunk!

A munkatársak, óvodás gyermekek és szülők nevében:

Sósné Baráth Erika

Könyvtári Hírek

A helyi önkormányzatok 2012. évi Könyvtári érdekeltség-növelő támogatás során könyvtárunk 21 000Ft-ot nyert, melyből új könyveket vásárolunk.

A számítógépes kölcsönzés első lépéseként a nyár folyamán megkezdődik a könyvek vonalkóddal való felszerelése.

Ehhez továbbra is várom vissza a lejárt kölcsönzési határidejű könyveket.

Nyári nyitva tartás: augusztusban minden szerdán és csütörtökön 8-12 és 13-16 óra között.

Szép nyarat kívánok minden Olvasónak!

üdvözlettel:

Pappné Turóczy Henrietta

Ebben az évben megújult az épület, pályázaton nyert pénzből nyílászáró csere történt, új függönyök kerültek rá, amit az Alapítványtól kaptunk. Az idén a tisztasági festés mellett az irodák és a folyosók is festve lesznek.

8. osztályos tanulóink szeptembertől új iskolában folytatják tanulmányaikat. 8 fő gimnáziumban, 10 fő szakközépiskolában, 5 fő szakiskolában tanul tovább.

A további működésről: Jászsószentgyörgy iskolája kiválik a társulásból.

December 31-ig a társulásban marad a tápiógyörgyei iskola, óvoda, a jászsószentgyörgyi óvoda, a boldogházi óvoda, és iskola.

Január 1-től átveszi az állam az iskolákat, hogy ez a gyakorlatban mit jelent, még nem tudjuk. Bízunk abban, hogy ezért az iskoláért mindenki kiáll, és még hosszú évekig működni fog.

Év végi eredmények

Osztály	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	Alsó tag.	Felső tag.	Összesen
Hiányzás óra/fő	28,8	29,6	33,56	18	24	33,8	42,9	63,3	27,49	41	34,25
Magatartás átlag	4,65	4,75	4,6	4,6	4,3	4,6	4,5	4,43	4,65	4,46	4,56
Szorgalom átlag	4,75	4,75	4,5	4,1	3,7	3,8	3,9	3,61	4,53	3,75	4,16
Kitűnők	10	12	2	6	3	3	1	3	30	10	40
Jelesek	4	5	5	2	2	1	3	1	16	7	23
Felzárk.szorul/Elégt.kapott	-	1	-	-	-	-	1	-	1	1	2
Osztály átlag:	4,55	4,54	4,5	4,2	4,1	3,9	4,1	3,98	4,45	4,02	4,23

OTP-MOL Bozsik Intézményi program

A 2011/12-es tanévben az elmúlt évekhez hasonlóan csatlakoztunk az OTP-MOL Bozsik Intézményi Programhoz. Hat korosztállyal képviseltük az iskolánkat a tornasorozaton, Jászberény körzetben. Négy fiú és két leány csapat küzdött a környező települések iskoláival a megyei döntőbe jutásért.

A harmadik, záró tornán mindkét leány csapatunk kvalifikálta magát a megyei döntőre, amely Szajolban került megrendezésre. Május 31-én elérkezett a várva várt nap.

A III. korcsoportos lányok körmérkőzéses rendszerben három győzelemmel és egy döntetlennel megnyerték a kupát és így a dobogó legmagasabb fokára álltak fel.

A IV. korcsoportos lányok (Sándor Lili, Zsolnai Bianka, Kocza Dominika, Badinszki Anita, Lőrincz Krisztina, Bozsó Barbara, Péntek Kinga, Kurucz Nikolett, Háfra Lenke) két csoportba sorolva a mezőnyt, az egyik csoportot magabiztosan megnyerték. A további helyezések eldöntésére a másik csoport első helyezettjével, Cserkeszölövel mérkőztek meg. A döntő mérkőzésen a Diákolimpiai Országos Döntő 7. helyezettje ellen egy gólos vereséget szenvedett csapatunk, így a dobogó második fokára állhattak fel tanulóink.

Az 5., 6. osztályos lányok a megyei döntő megnyerésével, kiharcolták a jogot az országos döntőn való részvételre, így

Jász-Nagykun-Szolnok megyét képviselték. Ez a döntő június 8-án, Telkiben került megrendezésre. (Ide eljutni, úgy gondolom mindenki számára nagy élmény. Rengeteg a pálya, minőségét tekintve pedig kifogástalan.) Ezen a napon iskolánk csapata csoportba sorsolva rúgta a labdát más megyei lánycsapatokkal. A csoportmérkőzések után Balassagyarmat csapatát fektettük két vállra, hiszen 2:0-ra nyertük meg a mérkőzést. Ezzel a győzelemmel bekerültünk az ország legjobb 8 csapata közé. A következő összecsapáson vereséget szenvedtünk egy Tolna megyei iskolától, így összesítésben 5. helyen zártuk az országos döntőt. Nagy dicsőség iskolánk számára ez a szép helyezés, hiszen az ország 5. helyezett csapatának lenni nem kis teljesítmény.

Résztevők: Szappanos Zsófia, Turóczy Helga, Polyák Rebecca, Pomaházi Dóra, Sági Fanni, Vámos Márta, Csinger Fanni, Baráth Klaudia, Kormos Laura, Durucz Andrea, Fekete Gréta.

Köszönetet szeretnék mondani Csinger Jánosnak, hogy elkísérte csapatunkat Telkibe és a Polgármesteri Hivatalnak, hogy biztosított számukra gépjárművet a döntő napján.

VIASAT 3 Kistelepülések Országos Döntője

Június 8-án utazott '98-'99-es csapatunk Budapestre, a VASAS edzőközpontjába. Ide az ország legjobb 6 csapata kapott meghívást, hogy összemérje tudását kispályás labdarúgásban. A torna körmérkőzéses rendszerben bonyolódott le, csapatunk három vereséggel és egy egy győzelemmel az 5. helyezést szerezte meg.

Az egész napos viadalon a Danone biztosított finomságokat a torna résztvevőinek, emellett többfajta pizzát és gyümölcslevest is kaptunk a szervezőktől. Ez a program biztosított oda és vissza utazást a csapatnak és iskolánk gazdagabb lett egy garnitúra számozott mezzel.

*Bajor Richárd, Borsányi Gergő, Papp Róbert, Racs Tamás, Fehér Ferenc, Gulyás Norbert, Horti-Nagy Máté
Horti-Nagy Dávid, Kalota Richárd, Turóczy Márton*

Edző: Bodor Máté, Tóth Pál

*Tóth Pál
testnevelő tanár*

Osztálykirándulások

1. osztályosaink kirándulásának célja Abony és Szolnok volt. Sajnos az idő nem igazán kedvezett nekünk, de annál lelkesebben indultunk útnak. A délelőtt folyamán Abonyban a magán állatkertet látogattuk meg, ahol egy nagyszerű vezetőt is kaptunk. Minden állatnál nagyon sok érdekes dolgot tudhattunk meg, etettünk lámát, vizilovat, simogattunk kis tigriseket, oroszlánt, és álmélkodva figyeltük, hogyan tör fel a majom a tojást, és hogyan bontja ki a joghurtot. Utunk végén sajnos az eső is eleredt, így fagyizás helyett mindenki egy tigrises hűtőmágnest hozhatott haza emlékké. Délután Szolnokon folytattuk utunkat, ahol a sorőrünk megmutatta nekünk Szolnok főbb nevezetességeit, majd következett a Dominó Játsszóház, ahol önfeledten próbálhatták ki a gyerekek az érdekesebbnél érdekesebb játékokat. Elfáradva ugyan, de teli élményekkel térhettünk haza.

A **2. osztály** lakóhelyünkötől egy kicsit távolabbra, a Mátrába kirándult. Már útközben megfigyelhettük a táj és az élővilág változását. Mátrafüreden kiadós tízórai után megmozgattuk elgémberedett lábainkat: Felsétáltunk a Kozmáry-kilátóhoz. A Palócbaba Múzeumban nemcsak a Palócföld csodálatos viseleteit láthattuk, de kicsit betekinthettünk a régi időkben itt élők életmódjába is. Sétáltunk a Bene-patak mellett (volt, aki a patakban is), majd kisvasúttal Gyöngyöstre utaztunk. A Mátra Múzeumban alaposabban megismerhettük a Mátra élővilágát, de távolabbi vidékek növény- és állatvilágába is bepillanthattunk. Kipróbáltuk, milyen egy kastély parkjában játszani és focizni. Egész nap csodálatos volt az időjárás, ezért hazafelé még megálltunk jégkrémezni.

Izgatottan vártuk a kirándulás napját. Odafele a sofőr bácsi ismertette velünk Visegrád nevezetességeit. A Dunán hajózázni, a Salamon toronyban a solymászat, az íjászat, a túra, mind-mind remek szórakozásnak bizonyult.

Nekem mégis a legszebb élmény a lovagi torna volt. Szerencsére az időjárás is nekünk kedvezett. Hazafelé még egy nagyot fagyiztunk is. Ez volt a legszebb kirándulás, amin eddig részt vettem.

Szörös Boglárka
4. osztály

A **3. osztály** idén Egerbe kirándult. Megnéztük a vár jellegzetes helyeit, a börtönmúzeumot, Gárdonyi sírját. Nagy élmény volt a 3D-s filmvetítés. Utána a Dobó téren keresztül átsétáltunk a Bazilika épületéhez. A délutánt a Szalajka-völgyben töltöttük. Kisvonattal utaztunk, majd a lefelé utat gyalog tettük meg bátorság – próbákkal színesítve. Jégkrémezéssel zártuk ezt az emlékezetes napot.

Egy pénteki napon az **5. osztály** elindult Szilvasváradra. Amikor megérkeztünk, felszálltunk a kisvasútra, és mikor a végállomásra értünk, egy hosszú túra várt ránk. Felmásztunk az ősember barlangjába. Egyszer csak felértünk, bementünk a barlang belsejébe. Aztán megnéztük a medve tükröt. Amikor mindenki megnézte, utána mentünk a Pisztrángos tóhoz. Sokat sétáltunk, és egyszer csak megérkeztünk az erdei múzeumba. Ott sok érdekes dolgot láttunk. Eztután elmentünk az Archeo parkba. Kipróbáltuk a régészkedést, készítettünk kőbaltát is. Ezután elindultunk haza. Nagyon jól éreztük magunkat, és sok érdekességet tudtunk meg.

Szabó Dorottya

Mi, **6. osztályosok** Budapesten töltöttünk egy vidám napot. Programunkat az Országházban kezdtük, amely Európa egyik legszebb parlamenti épülete. Jártunk a Vadászteremben, az Országház nagyebédlőjében, az ülésteremben, a kupolacsarnokban pedig megnéztük a koronázási ékszereket. Az Országház teraszáról is megcsodálhattuk a hidakat, a Dunán úszó hajókat, a budai városrész szépségeit. Következő úti célunk a Gellérthegy volt, ahonnan gyönyörű kilátás nyílt a városra.

Délután a Margitszigeten töltöttünk néhány órát, ahol először egy „kisvonattal” végigjártuk a nevezetességeket, majd elsétáltunk a XIII. századi kolostor romjaihoz, és a kis állatkertben is szétnéztünk. Ezután néhányan fociztak, fagyiztak, de a legnépszerűbb a bringó-hintó volt, amellyel – sok sok nézelődő turista között egyensúlyozva – kacskaringós utakon haladva mi magunk fedeztük fel a sziget szépségeit. Ezen a napon igazi kánikula volt, így a hűs Planetáriumban szinte felfrissültünk, amikor A csodálatos Univerzum című 3D-s filmet néztük meg.

Végezetül a főváros legnagyobb terén, a Hősök terén álltunk meg, ahol mindenkinek más és más keltette fel az érdeklődését. Hazafelé még egy nagyot fagyiztunk a Hisztéria nevű cukrászdában, ahol rengetegféle fagyiból válogathattunk. Reméljük, hogy jövőre is ilyen nagyszerű kiránduláson vehetünk részt.

Klinkó Mónika és Mizsei Melitta

A **7. osztály** idén Lillafüredre kirándult. Első megállóhelyünk a Szent István –barlang volt. A cseppkőképződményekben gazdag barlang falán érdekes formákat fedeztünk fel, mint például: Mamutfogor, Anyóstorok. Itt a levegő nagyon tiszta, és közel 100%-os a páratartalom.

Ezután az évezredek alatt kialakult Anna-barlangba mentünk. Megtudtuk, hogy az országban csak 2 ilyen mésztufa barlang létezik. Itt megkövesedett növények lenyomatait is láthattuk. A fejünk fölött időnként denevérek repkedtek, nem kis félelmet keltve egyesekben. A fagyizás után tettünk egy sétát a Hámori-tó körül, kerestük a víz-esést, de kiderült, hogy csapadékhiány miatt megszűnt. Egy fél óras utazás következett a hegyek között. Kisvasúttal mentünk a diósgyőri várba. Itt volt, aki pénzt vert, de mindannyian felmentünk a legmagasabb toronyba, ahonnan gyönyörű volt a kilátás.

A hazafelé vezető úton megálltunk egy játszótér mellett, ahol még egy fél órát töltöttünk focival, hintázással, tollasozással.

A buszon még az énekelni kedvelők megmutatták mit tudnak, jó hangulatot teremtve. 9 óra után fáradtan, de vidáman érkeztünk haza.

Baranyi Fanni

A **8. osztály** a Sástónál kirándult. Szállásunk is itt volt az Oxygen Adrenalin Parkban. A két nap alatt igazi „adrenalin” kaptak a gyerekek, hiszen a kalandparkban és a sástói kilátótorony látogatásakor igazán szükség volt a bátorságukra. A Mátrában jó hangulatú túra, este diszkó és vetélkedő tette hangulatosabbá a kirándulást.

Hogy tetszik lenni?

Beszélgetés Konkoly Vili bácsival

20 évvel ezelőtt Gömöri Mihályné a Boldogházi Gyermekekért Alapítvány elnöke átérezve az iskola gondjait az javasolta, keressük fel a segíteni tudó és akaró embereket községünkben. Így jutottunk el Vili bácsihoz. Miután meghallgatta gondjainkat (akkoriban kétszer is kirabolták az iskolát) támogatásáról biztosított bennünket. Ezt a figyelmet szeretetet azóta is tapasztaljuk, és hálás köszönet érte. Vili bácsi decemberben tölti a 90. évét, de húszat minden további nélkül letagadhatna belőle!

-Talán fölösleges is a kérdésünk, hogy tetszik lenni?

- Jól vagyok. Még mindig munkával kezdem a napot. Tevékenykedek. Jószágaim vannak, és ezek feladatot adnak. Földjeimben búza, napraforgó, repce és lucerna van. Ezeket is szeretem szemlélni. Régi mondás: „A gazda szeme hizlalja a vetést.” Autóval közlekedek, havonta Pestre is felszaladok a gyermekeimhez. Barátaim és munkatársaim Baranyi Pista és Bózsó Laci gyakran meglátogatnak, így a hétköznapok is ünneppé válnak.

Az egyik üres telkemen, előttünk, lovas pályát épített ki a doktornő, Ildikó és mivel mindig is szerettem a lovakat, most is örömmel nézem a lovak tanítását, és az ugratásokat, a gyakorlásokat.

Vili bácsi mire emlékszik vissza legszívesebben?

Sokan sokféleképpen emlékeznek vissza a Tsz megalapítására. Nekem csak a jó jut az eszembe. Mivel a megalakulás előtt nagy épületeim voltak, a tsz-től váltaltam 150 süldőt, felhizlaltam, és jó gyarapodással adtam le őket.

Később felkért a vezetőség, hogy értékesítéssel és vétellel foglalkozzam. Sok szarvasmarhát vettem, majd a közösen megalakítottam a háztáji felvásárlást. A kertészeti áruk értékesítését is én végeztem. Kis vágóidat is létrehoztunk.

A helyzet úgy hozta, hogy át kellett vennem a budapesti Lehel piaci árudát, ahol 34 évig dolgoztam. A helyi felvásárlást átadtam barátomnak Baranyi István-nak, aki szintén nagyon jó eredménnyel végezte ezt a tevékenységet.

A 2006-os Jász Világtalálkozón fogatával

-Mióta nyugdíjas Vili bácsi?

- 72 évesen mentem el nyugdíjba, és kárpótlásban megkaptam a 100-as istállót, felújítottam és állatokkal betelepítettem. Egyik ötlet hozta a másikat, saját vágóhidat csináltam, melyet 10 évig tudtam üzemeltetni, és ezalatt az idő alatt 6-7 ezer darabot vágtunk le. Ezek takarmányozását (több ezer tonnát), ennek megtermelését Gaál Feri és Nagy Laci segítségével oldottam meg, amit ezúton is szeretnék megköszönni nekik! Tehát megtermett a takarmány, melyet saját jószágaimmal felettem, helyben le tudtam vágni, saját húsos kosimmal felszállítottuk Budapestre, ahol saját üzletembe eladtuk.

Ezt a tevékenységet abba kellett hagynom, mivel a vágóhidat az EU-s szabványoknak nem felelt meg.

-Örömmel hallottam, hogy nemrégiben megszületett a dédunokája is!

Igen, egy gyönyörű kislánya lett Melinda unokámnak. Melinda a fiatalabb fiam, Tibinek a lánya. Nagy szívfájdalmam, hogy Őt elveszítettem, már hat éve meghalt. De nemcsak őt, hanem 55 év boldog házasság után feleségem Magdika is meghalt, de a sors nagy ajándéka, hogy idős napjaimra egy szerető társra találtam Marika személyében.

Nem szóltam még Vili fiamról, akik sűrűn meglátogatnak otthonomban. Ott két leány unokám van Editke és Virág.

-Köztudott, hogy Vili bácsi nagyon szeret és tud énekelni. Melyik a kedvenc nótája?

Ó, hát az nagyon sok van, de egyet eléneklek most. (Kár, hogy lemezt nem lehet mellékelni a Tisztelt Olvasónak, mert ezt a szomorú nótát, amely egy édesanyáról és elzüllött fiáról, az anyai szeretetről, és a késői megtérésről szól, mindenkinek hallani kellene, oly szívbe markoló volt.)

-Vili bácsi! Ez gyönyörű és megható volt! Mit is kívánhatnánk olvasóink nevében? Hogy nótás kedve, és egészsége még sokáig éltesse, dédunokái száma növekedjen, szerettei figyelme, kedvessége pedig kifogyhatatlan legyen.

Zrupkó Ferencné

Hivatása ...

Beszélgetés községünk fiataljaival

**„A költészet, beszélő festészet,
a festészet néma költészet.,,**

/Szimonidész/

Bajor Zita jelenleg minden idejét kislányával, Borbálával tölti. Szakított azonban egy kis időt arra, hogy a Boldogházi Hírek kedves olvasóinak meséljen magáról, a családjáról és az életéről.

Édesapja, Bajor Zoltán tavaly év végén lett nyugdíjas, előtte éveken át a vízmű dolgozója volt. Édesanyja Bajor Zoltánné Ildike a helyi gyárban tölti munkanapjait logisztikai munkatársként. Két testvére van Edó és Zotya, akik Boldogházán élnek.

Hol végezted a tanulmányaidat, és mikor kezdődött a festészet iránti komolyabb érdeklődésed?

A középiskolát Újszászon végeztem vasútüzemvitel-ellátó szakon. Ezután dolgoztam is két évig a MÁV-nál Budapesten. Munka mellett jártam a Budai Rajziskolába. Innentől nem volt megállás. A festészet lett az életem célja. A vasúttársaságnál felmondtam, és ezután következett két év Dekorátor Iskola, majd két év ebben a szakmában. Ezek után sikerült felvételt nyernem a Pécsi Tudományegyetem Művészeti Karára, ahol egy éve végeztem festő szakon. Azt, hogy idáig eljutottam, a hozzám közel álló emberek segítségének köszönhetem elsősorban.

Nemrég édesanya lettél.

Igen, az elmúlt egy évben nagyot változott az életem, férjhez mentem, és megszületett a kislányom. Azóta minden időm a kis családomé, ami időnként kibővül két nagyobb fiútestvérkével és egy nővérrel, hiszen a férjemnek még van három gyermeke. Mindig úgy gondoltam, hogy az anyaság egész embert kíván az első években, ezért erre az időre fel kell adnom a festészetet, mert azt sem lehet félvállról venni. Nagyon hiányzik, hiszen hosszú ideje erről szólt az életem, de a gyermekkel töltött idő megismételhetetlen.

Hol éltek a családotokkal?

Jelenleg Pécsen élünk, és itt is szeretnénk maradni. Nagyon szeretek itt lakni. Élhető léptékű város, és hegyek nélkül már nem is

tudnék élni. Párom sem született pécsi, de ő sem mozdulna már könnyen innen. Egy kis kertés házat bérlünk a Tettyén. Jászboldogházára leginkább a családi eseményekre utazunk haza, hiszen elég messze van egymástól a két település.

Mint már megtudhattuk a festészet több mint a hobbid. Láthatóak valahol a képeid?

Festészeti sikerekről nem egyszerű beszélni. A szakmai sikerek nem jelentenek egyet az anyagi sikerekkel. Nagyon kevés esélyem van rá, hogy ebből éljek. Arra törekszem, hogy a későbbiekben olyan munkát találjak, ami mellett lesz elég időm festeni. Mindenesetre már büszkélkedhetem egy egyetemi festészeti díjjal, amit elhunyt tanszékvezetőnk, Tolvaly

Ernő emlékére alapított iskolánk, valamint egyéni és csoportos kiállításokon is megtekinthetőek a képeim. Jelenleg is tart a "DER MENSCH. DER FLUSS." nemzetközi kiállítás sorozat, ami az ulmi Donauschwäbishes Zentralmuseum kezdeményezésére a Duna menti művészek munkáival vándorol a Duna mentén.

Örökölted a tehetségedet?

Valószínűleg igen, mert több családtagom is foglalkozik festészetel. Apukám nővére Magdi és az unokatestvérem Szécsi Vali is fest.

Mesélj pár szót, kérlek, a képen található festményedről.

Ez az alkotás egy hat képből álló ablakos sorozat egyik darabja. Az Ablak-kert cím a kép kiindulási témáját jelöli. Az esetek többségében látvány alapján dolgozom, de a látottakat átírva, átdolgozva, megszűrve és egyéb észlelésekkel, élményekkel gazdagítva fogalmazom meg. A képeim általában hosszú ideig készülnek, ez a technikából is adódik, ugyanis a lazúros festésmód áll a legközelebb hozzám. Vékony áttetsző rétegek sokaságából építem fel a képet.

Kedves Zita! A Boldogházi Hírek olvasói nevében kívánok neked sok boldogságot a családotodhoz, valamint sok sikert és ihletet a munkádhoz!

Dr. Fehérváry Mária

A hobbink

a közös éneklés

Nagy várakozás előzte meg a Csillagvirág kórus első fellépését 2011 júniusában. A megalakulásról, a közös élményekről vallunk ebben a rovatban. Mivel az énekkarunk „csapatkapitánya” Orcziné Veronka, Ő mondja el először a gondolatait.

Orczi Imréné

Szücs Lajos polgármester úr biztatott, hogy próbáljak kórust szervezni, hiszen a környéken már mindenhol van, csak nálunk nincs. Biztosított arról, hogy az énekarnak a próbahelyiséget, a fellépésekhez a vidékre való szállítást, és lehetősége szerint némi segítséget fog adni az önkormányzat. Több évi próbálkozásra sikerült 2011 tavaszán megszervezni a kórust. Muhariné Szőke Bernadettel beszéltem, hogy vállalja el a kórus vezetését. Ő azonnal igent mondott. Ezt követően a Boldogházi Hírek hasábjain megjelentettük a toborzónkat. Néhány hét alatt egymást rábeszélve összejöttünk, és megalakítottuk a kórust. Az alapító okiratunkat 2011. február 3-án 18 fő aláírásával elkészítettük. Az alapító tagok közül jelenleg 13-an vagyunk, időközben a ki-, és belépő tagokkal együtt a mostani létszám 19 fő, de továbbra is szívesen veszünk jelentkezőket.

Bazsó Józsefné

Mindig is nagyon szerettem énekelni, s külön öröm számomra, hogy ezt egy jó közösségben tehetem. Úgy gondolom, hogy ezzel színesítjük a helyi programokat, és lehetőséget kapunk a környező községekben is fellépésekre.

Erős Zoltánné Varga Irén

Jó, hogy részt vehetek, és tagja lehetek a kórusnak. Számomra kellemes időöltés, kikapcsolódás. A közös éneklés, a zene felemel, szórakoztat, emlékeket idéz fel, ezáltal a lelkünk is gazdagodik. Alig várom, hogy szerda legyen, jó a társaság, vidámság van, szeretjük egymást. Bettike nagy türelemmel adja át a szaktudását, és kiségit, ha hamisan énekelünk.

Fehérváryné Csák Mária

Marcsi lányom egyik délután azzal az üzenettel jött haza, hogy várnak a nyugdíjas klubban. „Anya te olyan szépen énekel, ezt kár lenne kihagyni.” Nekem is sokat eszembe jutott, hogy miért nincs egy énekkar, egy kórus itt Boldogházán. Azóta eltelt egy év, és immár összejött egy szuper csapat. Nagyon jól érezzük magunkat a próbákon, jókat nevetünk, és persze jókat énekelünk. Ezúton szeretnénk megköszönni a pályázaton fáradozóknak azt a pénzt, amit nyertek, és újabb fellépő ruhával tették színesebbé ruhátárunkat.

Gömöri Györgyné

Ebben az évben lettem nyugdíjas. Már csábított a lehetőség, hogy énekari tag legyek, de két műszak mellett nehéz lett volna. Az ének számomra boldogság, szárnyalás, öröm, hiszen énekelni akkor is jó, ha szomorú vagyok, ha boldog vagyok. Nagyon aranyos közösségbe cseppentem.

Kiss Zoltánné

2012. június 6-án léptem be az énekkarba. Hagyományörző ünnepségen hallottam először szereplésüket. Nagyszerű előadásukat hallva, melyhez Bettike szaktudása és ének-szeretete is hozzájárul, egy éreztem, nekem is közéjük kell tartoznom.

Kövér Istvánné

Egy évvel ezelőtt a Nyugdíjas Klub vezetője, Orczi

Imréné megkeresett, és felkért, hogy legyek tagja egy éppen alakuló énekarnak. Kezdetben még kis létszámmal, de később egyre több taggal, megalakult a mi „kis” ének-kórusunk. Már rendezvényeken is fellépünk. Jól érzem magam ebben a közösségben, mert nekem kikapcsolódás. Örülök, hogy a tagja lehetek.

Pócsai Istvánné

A kórus megalakulása óta vagyok kórus tag. Mindig is szerettem együtt lenni, énekelni a többiekkel. Igyekezni fogok, hogy minél jobb eredményeket érjünk el, és községünket méltón képviseljük a különböző rendezvényeken.

Sass Istvánné

Tudomásomra jutott, hogy Jászboldogházán, ebben a kis községben is tervezik és szervezik a kamarakórus megalakulását. Azonban elfoglaltságom és lelki problémáim miatt akkor még nem csatlakoztam. Idehaza elkeseredésem gyakran leülök a számítógép elé és zenét hallgatok, énekelgetek. Nagyon szeretem a magyarságot kifejező a „magyarságot megőrző” nótát, népdalt, műdalt, sanzont, musicalt, operettet, az örökzöld magyar slágereket, mulatót nem a kedvencem. Egyszer a kisebbik sógornóm, aki már tagja volt a kórusnak, invitált, hogy gyere te is énekelni, meglátod milyen jó lesz. Középsiskolás koromban négy évig énekáros és néptáncos voltam. Elmentem az énekari próbára és örömmel tapasztaltam a jelenlévők kedves fogadtatását, nagy szeretetét. A felzárkózásom nem okozott különösebb gondot, hiszen az addig tanult dalokat már énekáros koromból ismertem. A gyakorlások nagyon jó hangulatban telnek, jó e közösségben lenni, énekelni, hiszen az éneklés jó kedvre derít. Elnyomja, oldja a depressziós tüneteket, a dal magával ragad és egy idő után énekelteni magát.

Simon Mária

Másfél éve, Muhariné Bettike azt kérdezte tőlem: Lenne-e kedvem énekelni ez alakuló felnőtt kórusban? Tetszett az ötlet, így nem kellett sokáig gondolkodnom azon, hogy örömmel leszek egyik tagja. Azóta sok-sok közös énekpróbánk, és már néhány fellépésünk is volt. Szeretek énekelni, szívesen járok a jó hangulatú, vidám összejövetelekre. Ajánlom azoknak, akik eddig csak gondolkodtak azon, hogy jó lenne énekelni, egy közösséghez tartozni. Szeretettel várunk mindenkit!

Szadvári Istvánné

Azért lettem kórustag, mert szeretek énekelni. Ez így tudom, hogy túl sablonos, de ez az igazság. Annak idején iskolás koromban is karénekes voltam. Kórustalálkozókra és kórus versenyekre is jártunk, Busman Mária tanárnö vezetésevel.

Anyukám is nagyon szeretett és tudott is énekelni. Ő a dalokat, nótákat hallás után tanulta meg és tőle én is. A Csillagvirág kórusban eddig tanult dalok nagy része már ismerős volt a számomra. Ez néha problémát is okoz, mert olykor-olykor előfordult, hogy más szöveggel ismerem egy művet.

Jó egy csapathoz tartozni és ezen túl még több időm lesz, ha nyugdíjas leszek.

A kórusban mindig jó hangulat uralkodik és vidám emberek között jó lenni.

Sziliczei Zoltánné

Örültem a kórus megalakulásának. Amikor Orcziné Veronika felkérte a nyugdíjas tagokat, hogy alakul egy vegyes

kórus, - nemcsak nyugdíjasok számára- jelentkeztem. Muhariné Szőke Bernadett vállalta a betanítást az énekek-re. Én eleinte féltem az „óraktól”. Voltam kórustag ezelőtt 53 évvel. Akkor végeztem el az általános iskola 8. osztályát. Énekelni szeretek, és jól érzem a csapatban magam.

Szűcs Gergelyné, a Faluvédő és Szépítő Egyesület elnöke Nem könnyű a család, a munkahely, és a Faluszépítő egyesületi tevékenység mellett, még a kórus próbákra is eljárni, de a zene szeretete, a kórus tagok összetartása a jó hangulatú próbák, a kórusvezetőnk lelkesedése, kitartása, feledtetik a fáradtságot.

Fontosnak tartom azt, hogy fellépéseinkkel, legyen az helyi vagy vidéki szereplés, Jászboldogházát képviseljük, értéket teremtünk, visszük településünk jó hírét, a kultúrát ápolva, a magunk és a hallgatóközönség örömeire.

Ez a maroknyi, amatőr csapat, szívvvel lélekkel dolgozik, annak érdekében, hogy színvonalas előadást tudjon nyújtani, a rendezvényeken való fellépések során.

Eddigi kórustagságom alatt legszebb élmény volt a tavalyi, Karácsonyváro ünnepségen való szereplésünk. Felemelő érzés volt csillogó szemmel, gyertyával a kezünkben énekelni és az év legcsaládiasabb ünnepére gondolni.

Örömmel lépünk színpadra helyi ünnepeken, de kapunk felkérést vidékre is. A következő fellépésünk július 28-án Jászfákóhálmán, a Kórustalálkozón lesz.

Turócziné Erika

Alapító tagja vagyok a kórusunknak. Mit jelent számomra az éneklés? Álom, szerelem, hobbi. Évekig voltam a Jászberényi Vasas Vegyeskórus tagja, de miután férjhez mentem jött a család, gyerekek, számomra csak álom maradt az éneklés. Boldogan vettem tudomást az alakuló kórusról, s az első hívó szóra jöttem. Örömmel járok a próbákra, hiszen előbújnak az emlékekrégi dalok, az izgalmak egy-egy fellépés előtt, mint régen. Nagyon jó érzés ez a „szerelem”.

A közösségünk is egyre jobban összekovácsolódik, jó találkozni minden héten, próbálni, gyakorolni. Szerintem sokat fejlődünk már az egy év alatt is, pedig csak hobbi-ként fogtuk fel. Egy kedves ismerősöm nyilatkozott egy fellépésünk után, azt mondta – ígéretesek vagyunk. Remélem ez így is marad, s még fejlődünk, várnak még ránk fellépések. Számomra már nem csak álom az éneklés!

Zámbori Gyuláné

A kultúra iránti elkötelezettségem örök. Közel 30 évig voltam szervezője községünk kulturális életének. Aktív dolgozóként is szívem vágya volt egy kórus alakítása, éppen ezért most szívesen vagyok tagja ennek a kis közösségnek, mert örömet okoz, mert a magam szerény módján szeretnék hozzájárulni, hogy községünk ünnepei a Csillagvirág kórus szereplésével teljesebbek legyenek. Szívesen jövök, s amíg egészségem engedi, részt veszek a munkájukban, mindenben segítem a csapatot. Jó együtt lenni, nyugdíjasként szabadidőm is több, amit szeretek hasznosan eltölteni.

Szinte valamennyi kórustag megerősítette, és én is ezt teszem, a jó közösség, az éneklés szeretete tart össze bennünket. Sokan megkérdezték már tőlem, miért Csillagvirág a nevünk. Nagyon egyszerű a válasz: első fellépésünkkor az egyik összeállításnak, dalszövegnek (amit azóta is szívesen előadunk) ez volt a címe. Nemrég az új fellépő ruhánkon már ez a „jelvény” csillogott.

Kórusvezetőnkről sokan írtak, s valóban nélküle nem tudnánk létezni! Kedvessége, türelme, találékonysága példás. Három kisgyermek mellől jön közénk, és áldozza ránk a szerda estéket. Köszönjük Bettike!

Zrupkó Ferencné

Vidék- LEADER pályázatok- lehetőségek Jászboldogháza életében

Beszélgetés Pap Béla pályázattal

- Sokszor hallhatjuk a médiában, hogy pályázatok, projektek stb., és mégis megfoghatatlanok ezek a kifejezések. Egyáltalán milyen út vezetett oda, hogy pályázattal legyél, és Jászboldogházán maradj? Nézzünk kicsit a dolgok mögé, mesélj pár szóban.

2004-ben fiatal pályakezdőként, a diploma megszerzése után jött egy lehetőség, hogy amennyiben regisztrálok egy programba, akkor részt vehetnék egy képzésben. Pontosan ebben az évben lettünk uniós tagország, így egy HEFOP (Humán erőforrás Operatív Program) pályázat kapcsán választottak ki, és küldtek el egy felsőfokú tanfolyamra másik 20 fővel együtt a megyében. Mivel abban az időben kezdődtek az uniós források hazánkban, ezért az akkori kormányzat fontos feladatának tekintette, hogy olyan szakembereket képezzen, akik képesek lesznek eligazodni az uniós fejlesztéspolitikai útvesztőiben. Elvégeztem egy EU pályázattal kapcsolatos tréninget, majd a munkaügyi központ kiközvetített az önkormányzathoz, és egy éven keresztül a projekt biztosította a béremet, és járulékaikat. Utána egy év továbbfoglalkoztatást kellett vállalni. Egy jó ugródeszkának tekintettem, aztán jöttek a sikerek, tehát maradtam.

- Mi az oka, hogy Jászboldogházán maradtál, amikor ma-

napság nem ez jellemző a fiatalságra?

Számomra a vidék, a Jászság, Boldogháza sokat jelent. Időközben lettek volna lehetőségeim máshol is kipróbálni magam, de egyelőre itt szeretnék továbbra is részt venni a munkában. A vidék, sőt Magyarország manapság nem virágkorát éli. Én nem csodálkozom, hogy elmennek a fiatalok. Ha nekem nem lenne ennyi kötődésem, lehet én is megtettem volna. Manapság a vidék, és a paraszt szó kapott egy pejoratív, negatív jelentéstartalmat. Viszont az európai uniós lakosságának 56%-a, területének 92%-a vidéki térségekbe tartozik. A paraszt pedig egyszerűen, csak a földjét saját maga megmunkáló gazdát jelenti. Az unióban is, és az egészséges hazai nemzetgazdaságban óriási szerepe van a vidéknek. Ezért kell, hogy maradjanak olyan emberek kistélepüléseken, akik próbálkoznak azzal, hogy a vidék népességmegtartó és eltartó funkciói erősödjenek. Történelme során az ország mindig a vidék gyökereiből táplálkozva tért vissza a fejlődés útjára. Ez véleményem szerint most sem lesz máshogyan. Én, az utóbbi években az uniós programokat kihasználva, ezen dolgozom. Nem könnyű feladat, főleg hogy sok esetben - véleményem szerint- inkább vidékrombolás, mint építés zajlik. Ennek ellenére persze számos hasznos lehetőség is rendelkezésre áll a hazai és az uniós kereteken belül, ilyen pl. a

LEADER. Ennek a lényege, hogy a helyi igényekre-lehetőségekre építve, a helyi erősségeket kihasználva lehet egy összefüggő térséget fejleszteni, mint pl. a Jászság. Véleményem szerint maga az elv, egy remek fejlesztési koncepció.

-Honnan a kötődés?

Nagyszüleim, szüleim parasztemberek, és ma is büszkén annak vallják magukat és persze én is, bár én már nem egészen úgy vagyok parasztember, tudom... Az ő értékrendjük sokban minta számomra, rengeteget tanulhattam tőlük az emberi értékekről, a népi hagyományokról, az emberi kapcsolatokról, a munka becsületéről. Sokat meséltek a mindennapi harcokról a megélhetésért, ezért arra is neveltek, hogy tiszteljem a munkát, a munkás embert, de folyamatosan tanuljak is. Gyerekkoromban sokat jártam ki a határba, Csíkosba, Tápióba, Tótkérre, Bartalra, Jakabra, apámmal, nagyapámmal. A TSZ-es időkben sokat voltam kinn az aratókkal kissrácként... Aztán úgy tűnt más irányba visz a sors, de egy kis kanyarral pár éve visszatértem a gyökerekhez. Ma már a vidékfejlesztés nem egyenlő a mezőgazdaság, az agrárium fejlesztésével, persze szorosan összefügg. Megfelelő mezőgazdaság nélkül nincs élhető vidék sem. Az utóbbi 6-7 évben vettem észre, hogy sok esetben hangzanak el ugyanazok a kulcsszavak édesapámmal való konzultációink során. Ő a mezőgazdaság terén, én a vidékfejlesztés kapcsán. Ez természetes, hiszen csak a vidékfejlesztési minisztérium lebonyolító szakhatóság nevéből is kiderül, mennyire szoros összefüggés van: Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal.

- Ha jól tudom, tanulmányaid is ebbe az irányba folytatod?

Igen, az egyetem elvégzése után jelentkeztem az ELTE doktori iskolájába, ahol jelenleg vidékfejlesztés kapcsán végzem

A polgárőrség robogói

PhD. kutatómunkám. Ennek gerince az Új Magyarország Vidékfejlesztési Program LEADER területe. (LEADER: vidéki gazdaság élénkítése). Ez azzal jár, hogy óraadói szerepet is vállalni „kell” a Szent István Egyetem jászberényi campusán, természetesen ott is ezen a területen, egy új szakképzés keretein belül. Izgalmas szerep előadásokat tartani, és felnyitni a hallgatók szemét, hogyan tehetnek a térségük, településük fejlesztéséért, közben én is rengeteg tapasztalatot gyűjtök. A mezőgazdaság kapcsán rengeteg tanulni valóm lenne, tavaly elvégeztem egy felsőfokú agrár eTanácsadó tanfolyamot és tervezem az aranykalászos gazda képzést is az idei év második felében.

- Nemrég arról számolhattunk be, hogy a nevedhez fűződik 12 db. LEADER pályázat, amit tavaly év végén küldtél be a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatalhoz. Mennyi esélyt látsz ezek megvalósítására?

2004 óta vagyok a településen ebben a posztban. Sajnos minden évben egyre nehezebb a sorsa az önkormányzatoknak, sőt még nehezebb lesz. Eljutottunk oda, hogy vannak olyan pályázataink, amelyek nyertek, de nem tudjuk megvalósítani, mert nincs meg hozzá a kellő önerő sem. Így sajnos el kell fogadjuk, hogy szűkülnek a mozgásterek a nagy beruházások kapcsán. Nem szeretnénk „elúsztatni” az önkormányzatunkat, így megfontoltan olyan programokat valósítunk meg, amivel nem sodorjuk csődbe a költségvetést. Nagyon nehéz így egyről a kettőre jutni. Persze vannak olyan települések, akiknél látványosabb a fejlődés, de a hitelállomány is egyre jobban gyarapszik azokon a helyeken. Ez egy nagy lufi, ami ha egyszer kidurran a fejlesztések miatt, tönkremehet egy önkormányzat. Szűcs Lajos polgármester úrral próbáljuk megtalálni azt a mezsgyét, amikor fejlődni is tudunk, de csak úgy, hogy az önkormányzatra néző költségvetési veszélyt elkerüljük, amennyire csak lehet. Az ÚMVP programokban elég jól szerepelünk. A LEADER-nek egyik legfontosabb alapelve a 7 közül az alulról kezdeményezett projektek, amire helyi szinten igény van, valamint a partnerség. Mi, sok pályázatunknál aktivizáltuk a helyi civil szerveződések, vállalkozások is. Segítünk a pályázatok lebonyolításában, amik mind a településünk közös fejlődési érdekeit képviselik. Az egész Jászságban mi nyújtottuk be a legtöbb pályázatot LEADER kapcsán. Sok településen látom, hogy nincs jó kapcsolat a szervezetek között. Rajtunk múlik, mennyire vesszük figyelembe azt, hogy a közös gondolkodás az egész település érdekeit szolgálja, ezért hirdetem, hogy használjuk ki a pályázati lehetőségeket! Remélem, hogy minél több pályázatunk nyer, de ahogyan a Nemzeti Vidékstratégia tárcatükör beszélgetésén elhangzott: „a parasztember óvatos, nem dicsekszik és tartalékol.” Az esetleges nyertes pályázatok tudjuk, hogy nem egy évre szólnak, de valóban örülök, hogy most színes a repertoár.

- Melyek ezek a programok?

A képviselő testület, a településvezetés, a lakosok és jómagam is szívügyünknek tekintjük a strandfürdőt, amit annak idején közösségi munkával építettek a boldogháziak. Sajnos giga beruházásban nem gondolkodhatunk, de kisléptékben, pénzügyi erőnkhez megfelelően fejlesztünk. 2010-ben egy 80 milliós TEKI pályázat keretein belül felújítottuk a medencéket, később sikerült egy játszóteret is kialakítani, táborigeszközöket vásárolni, **most pedig egy hivatalos strandlabdarúgó pályát, valamint egy kempinget tervezünk építeni a LEADER keretein belül.**

Ezek mellett a polgárőrségnek robogókat, térfelügyelő kamerarendszer bővítést, a sportegyesületnek vendégöltöző felújítást, eszközbeszerzéseket, a tűzoltó egyesületnek egy JCB kotrógépet és eszközöket, és több kis értékű projektjét is szeretnénk megvalósítani, amennyiben ez lehetséges a gyermek alapítványnak és a nyugdíjasoknak is.

Olvasóink nevében köszönöm a tájékoztatásodat, és köszönjük a sok nyertes pályázatot, mely munkád minőségét is jelzi. További sok sikert kívánok

Zrupkó Ferencné

ÚJ MAGYARORSZÁG
VIDÉKFEJLESZTÉSI PROGRAM
2007-2013

Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap:
a vidéki területekbe beruházó Európa

Mit – mennyit - mikor?! - A táplálkozásról röviden

„Egyél, hogy élj, de ne azért élj, hogy egyél.”
(C. Balbes)

Láttál már elhízott fecskét vagy özet? A vadon élő állatokban működik az egészséges táplálékválasztási ösztön. Tudják, hogy mit és mennyit kell enniük ahhoz, hogy a levegőbe tudjanak emelkedni, vagy gyorsabbak legyenek, mint a ragadozójuk, esetleg fel tudják nevelni az utódaikat. Az emberiség nagy részének mára már elég a legközelebbi boltba „eljutni” és ott a pénztárcájának megfelelően vásárolnia. Az embernek van „tehetsége” a háziállatait is agyon hizlalni. Arról nem is beszélve, hogy gyermekeink is egyre kövérebbek, ahol vitamin és ásványi anyaghiány léphet fel. Bennünk emberekben nem működik az egészséges táplálékválasztási ösztön. Hogy mit eszünk, és sok esetben a hozzáférhetőségen, az áron, ízlésen, szokáson és az egészséges táplálkozási ismereteinktől függ.

Energia

Életfolyamatainkhoz, például az állandó testhőmérséklethez, szervezetünk anyagainak építéséhez, pótlásához, izommunkához energiára van szükség. A szervezetünk a szükséges energiát a tápanyagok (zsírok, szénhidrátok, fehérjék) lebontásából nyeri.

De mennyire?

Ha a táplálékkal felvett energia ugyanannyi, mint a leadott, akkor a testtömeg (*test zsírtartalma*) nem változik. Ha több energiát viszünk be (többet eszünk), az energiátöbblet zsír formájában raktározódik.

Tápanyagok

Nélkülözhetetlen tápanyagok a *fehérjék, szénhidrátok, zsírok*. Energiát nem szolgáltat, de nélkülözhetetlen az élethez: *víz, vitaminok, ásványi sók*.

Fehérjék

Szervezetünk nem tudja előállítani, így bevitel szükséges. Ezek *aminosavakból* épülnek fel, ami a szervezetünk építőkövei. Így nagyon fontos a bevitel. Megkülönböztetünk *állati* (tojás, tej, húsféle, hal) és *növényi* (hüvelyesek, szója) eredetű fehérjéket. A felnőtt ember napi fehérjeszükséglete 1-1,2 gramm testsúlykilogrammonként, ez azt jelenti, hogy egy 70-kg-os ember esetében 70-84gramm fehérjét kell bevinni naponta. Fizika munkát végző, és növéiben lévő gyerekeknél ez 1,5-2g/kg/nap. Egy 100gramm húsból körülbelül 20 gramm fehérje található a többi zsír és víz.

Szénhidrátok

A legolcsóbb tömegtáplálék, nagy részét keményítő formájában fogyasztjuk. *Kenyer, burgonya, rizs, tésztafélék, cukrok* tartoznak ide. A zöldségekben, gyümölcsökbe lévő *cellulóz* szintén *szénhidrát*, de emészteni nem tudjuk, így nem hasznosul energiaként. De mégis nagyon fontosak, mert a bélműködésünket tartják rendben.

Zsírok

Nagy energiataralommal rendelkeznek, egyes típusai nem képződnek a szervezetünkben. Két csoportja van: *Állati eredetű zsírok* (tejszín, vaj, sertészsír, zsíros húsok), *növényi eredetű zsírok, olajok* (margarin, étolaj). Állati eredetű zsíroknak magas a koleszterin tartalma, a növényiben nincs. A magas koleszterinszint a vérben az érlemezés kockázati tényezője. Például a tojássárgája koleszterin tartalma rendkívül nagy. Egyetlen tojásban pl. 250 mg koleszterin van, napi ajánlott bevitel 300mg! Így heti 4-5 tojásnál többet nem jó ennünk.

Vitaminok és ásványi anyagok

Vitaminok: Nélkülözhetetlen szerves vegyületek. Testünk nem képes előállítani. Két nagy csoportja van: *zsírban oldódó (A,D,E,K...), és vízben oldódó vitaminok (C,B,B₂,B₆, B₁₂...)*. Bevitelét tablettákkal, de a legjobb, ha vegyes gyümölcsökkel, zöldségekkel végezzük. A kevés és a sok vitamin is káros lehet. **Ásványi anyagok:** *Kalcium* csontok építőanyaga (tejben, tejtermékekben), *vas* a vörösvértestek felépítése (húsfélék, máj) odafigyelést érdemel. Más a helyzet a nátriummal. Konyhasó a

forrása, amiből túl sokat eszünk. A túlzott sófogyasztás a magasvérnyomás-betegség kockázatát növeli.

Mit-mennyit-mikor?!

A szükséges energiának 12%-át fehérjével, 28%-át zsírokkal és 60%-át szénhidrátokból kell felvennünk.

Életmódtól függően, heti 1kg körüli húst és húskészítményt kell fogyasztani. Ajánlatos, sovány húsféle (*baromfi, hal*) fogyasztása. Kb. 2 liter körüli tej, tejtermék előnyös. Napi kenyérfogyasztás 30dkg, itt fontos megemlíteni, hogy a barna kenyér egészségesebb.

Hetente 3,5 kg zöldség (burgonyával együtt), 1-1,5 kg gyümölcs fedezi a szükséges bevitelt.

Mire nincs szüksége a szervezetnek? A nagymennyiségű cukorra. Elegendő heti 35-40 dkg cukor. „Üres kalória” okozza a felgyülemelő zsírpárnákat! Üres kalória: nagy mennyiségben elfogyasztott üdítő, fagylalt, sütemények és az alkoholos italok. „Reggelizz mint egy király, ebédelj mint egy polgár és vacsorázz mint egy koldus.”

Tartja a mondás. Napi energiafogyasztásnak a reggeli 25%-a, a tízórai 9%-a, az ebéd 33%-a, az uzsonna 9%-a, a koraesti vacsora 33%-a legyen. A vacsora a lefekvést előzze meg legalább 2 órával. A napi többszöri kevesebb étkezés egészségesebb, mint a ritkán sok.

Az elhízás

Míg az emberiség kétharmada éhezik, a másik egyharmad túlételt.

Azt a testtömeget, amellyel az adott testmagasság esetén a leghosszabb életet remélhetjük, azt ideális testtömegnek nevezzük. A két előbbi adatból (testtömeg kg osztva a testmagassággal méterben kifejezett négyzetével) kiszámítható az úgy. **testtömegindex**, amely megmutatja, hogy sovány, normális, vagy túlsúlyos valaki.

Egy 170cm, 60 kilogrammos embernél ez így számítható ki:

$170\text{cm}=1,7\text{m}$. $1,7\text{m} \times 1,7\text{m} = 2,89\text{m}$

$60\text{kg} / 2,89\text{m} = 20,7$ » ez a testsúlyindex.

Az index értéke 20-25 között számít jónak, 27,5 felett elhízást mutat, alatta soványságot.

Viszont, sok ember védekezik azzal, hogy „ilyen az alkatom”, „alig eszem, mégis hízom”... Az öröklött hajlamnak valóban van szerepe az elhízásban, de korántsem annyi, mint amennyi a köztudatban él. Az elhízás oka minden esetben az, hogy több energia kerül a szervezetbe, mint az egyéni energiaigény, azaz jóval többet eszik valaki az alkatanak, korának és testmozgásának megfelelően.

Az elhízásba belehalni nem lehet, DE az elhízás idővel *betegségeket* okoz, és azokba már bele lehet halni! Az első figyelmeztető jel a *magas vérnyomás* kialakulása. Nagy a *cukorbetegség*, a *koszorúér-betegség* létrejöttének veszélye. Bizonyos *rosszindulatú daganatok* sokkal gyakrabban fordulnak elő elhízottakban. Már 10kg-os súlytöbblet 30%-al növeli azonos korú emberek közötti elhalálozás esélyét.

A jó fogyókúra

Csodaszer NINCSEN, hiába virít az újságokban, TV-ben állandóan az egész oldalas, hiperszuper készítmény a „végleges megoldásról”. Az „akármít ehetsz –mégis fogysz” jelszóval reklámozott tabletták, porok, teák a pénztárcánk tökéletes fogyasztására kiváló. A növéiben, fejlődésben lévő gyerekek tilos a fogyókúrázás, mert többet árt, mint használ. Mégis fogyhat, több mozgás és a korának megfelelő mennyiségű, minőségű táplálék bevitelével. Fehérjére mindenkinek szüksége van, így nem a tejet, húst, sajtot, halat, gyümölcsöket, zöldségeket kell elhagyni, hanem a kólát, fagylaltot, cukrot, süteményeket, kekszet és társait. A felnőtteknek számolni kell a kalóriákat, és az elegendő bevitel meghozza gyümölcsét, a folyamatos, lassú fogyást. Amely mozgás (torna, kocogás, kerékpározás, úszás) nélkül nem tud megvalósulni.

Szendrei Péter

SZÜLETETT: JÚLIUS 1-JÉN

Jászboldogháza önálló községgé válása

66 évvel ezelőtt a boldogházi lakosok saját erejük-ből, példás összefogással megvalósították a Jászberénytől való önállóvá válást. 1946. július 1-jén Jász-Nagykun-Szolnok vármegyében új község született: *Jászboldogháza*.

Közösségek a tanyavilágban

Boldogháza történelme során nem ekkor vált először önálló községgé. A középkorban saját közigazgatással rendelkező önálló település volt, élén a szálláskapitány állt. A török időkben azonban teljesen elnéptelenedett, s ettől kezdve Jászberény pusztája volt, amit a redemptio idején megváltott a város. A 19. század végén a felgyorsult a tanyásodás folyamata, amit kedvezően befolyásolt az 1873-ban átadott Hatvan-Szolnok közötti vasútvonal. A tanyavilág népessége folyamatosan gyarapodott, s kezdte megszervezni önmagát. Elsőként a tanulás és vallásgyakorlás lehetőségét teremtették meg az itt élők. 1894-ben közadakozásból felépült *Boldogháza első iskolája* a tápiói határban, ami egyben imaház is volt. Néhány év múlva az állam támogatásával sorra épültek a határrészekre az iskolák. Ma már talán hihetetlennek tűnik, hogy a mintegy másfél ezer fős településen egyszerre *öt iskola* működött! Klebersberg Kunó akkori kultuszminiszter nagyon sokat tett a tanyai iskolák létrehozásáért.

A tanyai emberek az iskolai és hitéleten túl is keresték a társas együttlét különböző formáit. A közösen végzett gazdasági munkák, az esti szomszédolások, a nagy disznótorok, a népes búcsúk emlékezetes eseményei voltak a tanyavilágnak. A 20. század elején pedig létrejöttek az első *egyesületek, gazdakörök, olvasókörök*. Elsőként a csikos-kutyinai olvasóegylet alakult meg 1923-ban, majd a boldogházi kiscgazdakör, amely a község háza helyén állt. Az 1930-as években már minden határrészen működtek olvasókörök, egyesületek, ahol hangulatos összejöveteleket, emlékezetes színi előadásokat tartottak. Bizonyára ezek a közösségek voltak az első olyan fórumok, ahol fölvetődött az önállóvá válás gondolata.

A Boldogházi Római Katolikus Olvasókör pecsétje

Közös összefogással

Az a tény, hogy Boldogháza évszázadokon át Jászberényhez tartozott bizonyos előnyökkel is járt, ugyanakkor komoly adóterheket jelentett. A lakosság számának növekedésével egyre határozottabban fogalmazódott meg az önállóvá válás szándéka. Ez a gondolat először az 1930-as években merült föl. *Nagy János* későbbi főbíró volt a fő szervező, aki a berényi képviselő testület tagjaként jól ismerte a városi és helyi viszonyokat. Köztisztviselőként állt a boldogházi lakosok körében, kezdeményezője volt a Jászberényt Boldogházával összekötő Imrédi út létrehozásának, és sokat fáradozott a község megalakításáért. Ezek az évek azonban nem kedveztek az önállóvá válásnak, s Jászberény is komoly ellenállást tanúsított.

A második világháborút követően ismét határozott formában jelentkezett az önállósulási törekvés. Ehhez az is hozzájárult, hogy a háborús jóvátételre meghatározott összegből Jászberény aránytalanul nagy mértékben kívánta terhelni a boldogházi lakosokat. A három határrész: *Tápió, Csikos* és *Boldogháza* lakói 1945. november 17-én tartották az első közös tanácskozást, melyen megbeszélték az önállósulás feltételeit. Megalakult a *község-szervező bizottság*, melynek elnöke *Nagy János* volt, a jegyző *Konkoly Béla*, a pénztáros *Pócz Benedek*, az ellenőr pedig *Kiss István* és *Sass Péter*. A megválasztott küldöttek a Belügyminisztériumnál személyesen kérelmezték az önállóvá válás engedélyezését. A Belügyminisztérium komoly feltételeket szabott: a lakosoknak aláírásukkal kellett nyilatkozniuk, akarják-e az önállóvá válást. Emellett egy jegyzői lakást, és az átszervezés valamennyi anyagi feltételét is biztosítani kellett. A boldogháziak ezt is vállalták a cél érdekében. Gaál István egy szobakonyhás lakást ajánlott fel a jegyző számára, s közben a tanyarészek megbízottai gyűjtötték az aláírásokat. Bár a lakosok többsége a Jászberénytől való elszakadást támogatta, a csikosi és tápiói lakosok egy kisebb része úgy gondolta, hogy számukra hátrányokat jelent majd a központtól való nagyobb távolság. Ezért ők az elszakadás ellen gyűjtöttek aláírásokat, ami nem befolyásolta az eredményt. A szervezők biztosak akartak lenni a sikerben, így ma is többen emlékeznek arra,

Az első községi pecsét

hogy ebben az időben sajátos módon „magnövekedett” a lakosság száma. Valamennyi korabeli felterjesztésben 3026 boldogházi lakos szerepel, sőt az egyik jelentés 4500 főről tesz említést. A hivatalos statisztikai adatok szerint a lakosság száma 2431 fő volt ebben az időben.

Új község születik

Míg Jászberény az elszakadás ellen foglalt állást, a megye vezetése mindenben támogatta a boldogháziai kezdeményezését. Különösen sok segítséget nyújtott *Magyarka Ferenc* vármegyei főjegyző, akiben tiszteletet keltett a boldogháziai elzántsága, határozottsága. A helyiek rendkívül gyors és eredményes szervező munkával megteremtették az önállóvá válás feltételeit. Bár Jászberénynek még számos kifogása és ellenérve volt a kiválás ellen, a megye támogatásával **1946. július 1-jével** Boldogháza elnyerte önállóságát. Az erről szóló belügyminiszteri levelet *Bibó István* minisztériumi osztályfőnök írta alá.

Az új község ezzel megkezdhetné önálló életét. A pártok képviselőiből megalakult a képviselőtestület, amely 1946. július 7-én tartotta első közgyűlését. Megválasztották az elöljárókat: a község első főbírója főbírója *Nagy János* volt, a törvénybíró *Konkoly Béla*, a közgyám *Gál István*, a pénztárnok: *Almási Péter*, az esküdtek: *Szörös Vendel*, *Pócz Benedek*, *Eszes István* és *Nyitrai József*.

A közgyűlés első határozatával a község nevének végleges megállapításáról döntött. Egyhangúlag elfogadták Nagy János javaslatát, és Boldogháza végleges nevét *Jászboldogháza* névben állapították meg. A korabeli indoklásból az is látható, milyen fontosnak tartották a boldogháziaiak a jász eredet hangsúlyozását: „*Boldogháza község tiszta jász település, lakosai tősgyökeres jászok, határa Jászberény város határától szakadt le, ezért ragaszkodik a történelmi tradíciókhoz és „jász” mivoltát a község nevében is kifejezésre kívánja juttatni.*”

Levél a „legfiatalabb jász nagyközségnek”

A községgé válás során a szervezőknek igen jó kapcsolata alakult ki a megyei vezetéssel, elsősorban *Magyarka Ferenc* főjegyzővel, aki meleg hangú levélben köszöntötte a legfiatalabb jász települést: „*A köz-*

Jászboldogháza első főbírója Nagy János

A második, egyben utolsó főbíró Ménék István az 1980-as években

ség végleges nevének megállapítása alkalmával kívánok a község egész lakosságának és elöljáróságának minden jót. Adja a Magyarok Istene, hogy az a harcos és építő szellem, mely a község megalakulását is eredményezte, ezután is tulajdona maradjon ennek az ősi jász törzsön hajtott fiatal virágzó ágának. Kívánom, hogy JÁSZBOLDOGHÁZA megbecsült és szeretett elöljáróságának bölcs vezetése alatt a fokozatos fejlődés útján mutasson példát ne csak az összes jász, de az összes újonnan alakult községek között is, mert szeretnék mindenkor büszke lenni arra, hogy a boldogháziai évtizedes községalapító törekvését az igazi demokrácia szellemében, szerény erőmmel és tehetséggel a megvalósuláshoz hozzá segítetttem.

Isten áldja és Isten éltesse a legfiatalabb, de legizmosabb jász nagyközséget.” Nagy János főbíró válaszában hálával és köszönettel emlékezett a főjegyző által nyújtott segítségre, amit jegyzőkönyvben is megörökítettek, s így zárta levelét: „*Ígérjük, hogy az új községet abban a szellemben fogjuk vezetni, hogy mindig méltó legyen arra a bizalomra és támogatásra, melyet megalakulásakor a felettes hatóságtól előlegül kapott.*”

Dolgos hétköznapiak következtek ezután. Egy jászági kis település elindult azon az úton, melynek során az egykori tanyavilág lakói sok-sok nehézséggel megküzdve és sok örömteli eseményt átélve, egy rendezett, békés, szép községet, egyben valódi közösséget teremtettek. A Jászberénnyel való kapcsolat is rendeződött az idők

során, s ma is sokan vannak a boldogháziaiak között, akik ha Jászberénybe utaznak, azt mondják: *haza megyünk.*

Hatvanhat év – a történelemben egyetlen pillanat csupán, de kisebb léptékkal mérve egy emberöltő. Az itt élő emberek számára pedig ennél többet is jelent: arra emlékeztet, hogy egy kis közösség saját erejéből alig néhány hónap alatt működő közigazgatási egységet – egy új községet hozott létre. Az évfordulón tisztelettel emlékezzünk a községet alapító elődeinkre, s bízunk benne, hogy az általuk megteremtett önállóságot Jászboldogháza a mai, gyorsan változó világunkban is meg tudja őrizni.

Régen volt, hogy is

A kemence régen és ma

Régen volt, amikor még a vasútállomásra nem Portelek, hanem Szentimre volt írva. Ott születtünk, ott nőttünk fel egy szép, rendezett, fehérre meszelt, szentimrei tanyán. Akkor minden család szinte önálló volt, magunk termeltük meg azt, ami egy háznál kellett. Minden tanyán volt kemence a kisszobában, melyet körül ölelt a padka. Télen körül ültük és úgy melegedtünk. Ha nagyon hideg volt, akkor édesanyám reggel – este befűtött az ízikszárral. Hetente egyszer, pedig kenyérsütésre is szolgált.

A kenyérsütés nagy munka volt, nagy előkészületet igényelt. Már előző délután szitáltuk a lisztet a nagy sütőteknőbe. A teknő egyik felébe volt a liszt a másik felében készült a kovász, morzsoltkával, élesztővel és langyos vízzel. Másnap hajnalban kellett kelni és egy órán át kellett dagasztani a tésztát, és miután szépen hólyagosra simult, egy órát hagytuk kelni. Azután kezdődött a fűtés. Amikor félig felmelegedett a kemence, szakajtóba terítettük a vászon szalvétát és bele tettük a kenyértésztát és ott kelt tovább. Kiscipónyt is formáztunk belőle, abból lett a jó zsíros vagy tejfölös lángos, meg a kiscipó. A kemencébe egyenlően terítettük el a fűteni valót, hogy egyformára hevüljön. A hevességét úgy ellenőriztük, hogy a piszkafával végig húztuk a kemence alját, és ha kisszikrákat szórt, tudtuk, hogy kellően fel van fűtve és be lehetett rakni a kenyeret. Egy – egy szakajtónyi kenyér kb. 3 kg volt, ezért hosszú idő alatt sült át, legalább 2 órányit. A friss kenyér illata, a kiscipó vagy a kenyér lángos íze a mai napig maradandó emlék számunkra.

A kenyérsütéssel járó munka ezzel nem ért véget. Mivel a kemence szája a lakás központi helységében volt, és sok piszokkal, pernyével járt, így ezután következett a takarítás.

A mai korban is egyre többen felidéznek a kemencében sütés hangulatát, de már nem benti, hanem kerti, udvari kemencét

Egy szabadtéri mai kemence

1940-es évek

építenek.

Mi is sokszor emlegetjük és gondolunk a tanyán eltöltött éveinkre, nagy szeretetben és békességben drága jó szüleikkel, akiknek tanítása és életük példája mindig meghatározó volt számunkra. A sok – sok visszaemlékezésből született az ötlet, hogy mi lenne, ha építenénk kemencét. A férjem is támogatta az elképzelést, belevágtunk, és megépítettük a mi kemencénket. A munkának oroszlánrészé az Ő ügyességét és kitartását dicséri. Hála érte! Az elkészült kemencében a szüleinktől tanult fortélyok és most már saját tapasztalataink alapján sütünk – főzünk.

Szívesen készítünk úgynevezett kemencés zsíros lángost, rostélyos kalácsot, cserépedényben babgulyást, csülköt pékné módra és már a kenyérsütéssel is próbálkoztunk. Családi alkalmakon kívül sütöttünk már csirkét baráti társaságnak egy – egy összejövetelre, vagy épp kisebb lakodalomra is.

Sültjeinket megkóstolták már felvidéki, délvidéki és szomszéd falubeli barátaink és reméljük nagy megelégedettségükre szolgált.

Mi így szeretnénk megőrizni hagyományainkat és mindenképpen átadni gyermekeinknek és a jövő nemzedéknek!

Szómagyarázat

íziksár = a kukoricaszár állatok által elfogyasztott maradéka
morzsoltka = egy kisebb darab az előző sütéskor a megkelt kenyértésztából, és azt használták fel a következőhöz

szakajtó = gyékényből font fületlen kosár

piszkafa = a kemence tüzeinek igazítására használatos tartozék

Bóta Mizsei Istvánné és Fózser Balázsné

anyák napja

akadályverseny

vidám vetélkedő az utolsó napon

bringó-hintóval a Margitszigeten

a 8. osztályosok boldondballagása

ballagás

CIVIL NAP

Fotók: Babinyecz J.

Házsságkötés

Ézsiás Renáta - Juhász Gábor
2012. június 23.

Születés

Bozsik Hajnalka 2012. 05. 07.
(Bartvai Annamária - Bozsik Zoltán)

Búcsúzunk

Kis-Ádám Jánosné	(1929-2012.)
Seres Lajosné	(1944-2012.)
Kalota Imréné	(1945-2012.)
Seres Mihályné	(1927-2012.)
Kis Zoltánné	(1948-2012.)
Nagy Jánosné	(1922-2012.)
Dudás Zoltán	(1964-2012.)

Boldogházi HÍREK

Felelős szerkesztő:
Konkoly Béláné

Szerkesztők: **Dr. Fehérváry Mária**
Papp Izabella
Tóthné Simon Aranka
Zrupkó Ferencné

Tervezőszerkesztő
Gerhát Károly
Felelős kiadó:

Községi Önkormányzat

Készült:
Polgármesteri Hivatal
Jászboldogháza